

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 330

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 56

10 decembrie 2013

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind reciclarea navelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 și a Directivei 2009/16/CE ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1258/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 273/2004 privind precursorii drogurilor ⁽¹⁾ 21**
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1259/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 111/2005 al Consiliului de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri între Comunitate și țările terțe 30**
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1260/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind statisticile demografice europene ⁽¹⁾ 39**

Preț: 3 EUR

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Acele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 1257/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 20 noiembrie 2013

privind reciclarea navelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 și a Directivei 2009/16/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Navele care constituie deșeuri și care fac obiectul unui transport transfrontalier în vederea reciclării sunt reglementate de Convenția de la Basel din 22 martie 1989 privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora („Convenția de la Basel”) și de Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾. Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 pune în aplicare Convenția de la Basel, precum și un amendament ⁽⁴⁾ la aceasta adoptat în 1995, care încă nu a intrat în vigoare la nivel

internațional și care interzice exporturile de deșeuri periculoase către țări care nu sunt membre ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE). Asemenea nave sunt, în general, clasificate drept deșeuri periculoase și se interzice exportarea lor din Uniune în vederea reciclării în instalații din țări care nu sunt membre ale OCDE.

(2) Mecanismele de monitorizare a aplicării și de aplicare a dreptului Uniunii și a dreptului internațional în vigoare nu sunt adaptate la specificul navelor și al transportului maritim internațional. Eforturile care presupun cooperarea inter-agenții între Organizația Internațională a Muncii (OIM), Organizația Maritimă Internațională (OMI) și Secretariatul Convenției de la Basel au dus la un acord cu privire la introducerea de cerințe obligatorii, la nivel global, menite să asigure o soluție eficientă și eficace pentru practicile nesigure și neecologice de reciclare a navelor, sub forma Convenției internaționale de la Hong Kong privind reciclarea sigură și ecologică a navelor („Convenția de la Hong Kong”).

(3) Actuala capacitate de reciclare a navelor din țările OCDE, accesibilă din punct de vedere juridic navelor care arborează pavilionul unui stat membru, este insuficientă. Capacitatea actuală de reciclare sigură și ecologică a navelor în țările care nu sunt membre ale OCDE este suficientă pentru a trata toate navele care arborează pavilionul unui stat membru și se preconizează o extindere continuă până în 2015 ca urmare a acțiunilor întreprinse de țările care practică reciclarea în vederea îndeplinirii cerințelor Convenției de la Hong Kong.

(4) Convenția de la Hong Kong a fost adoptată la 15 mai 2009 sub auspiciile Organizației Maritime Internaționale. Convenția de la Hong Kong va intra în vigoare la 24 de luni de la ratificarea sa de către cel puțin 15 state ale căror flote comerciale reprezintă în total cel puțin 40 % din tonajul brut al flotei comerciale mondiale și al căror volum maxim anual de reciclare a navelor din ultimii 10 ani reprezintă în total nu mai puțin de trei la sută din tonajul brut al ansamblului flotelor comerciale aparținând

⁽¹⁾ JO C 299, 4.10.2012, p. 158.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 22 octombrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 15 noiembrie 2013.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).

⁽⁴⁾ Amendament la Convenția de la Basel („amendament de interzicere”) adoptat prin Decizia III/1 a părților la Convenția de la Basel.

acelorași state. Convenția respectivă vizează proiectarea, construirea, exploatarea și pregătirea navelor astfel încât să se faciliteze reciclarea sigură și rațională din punct de vedere ecologic, fără a pune în pericol siguranța și eficiența operațională a navelor. Totodată, aceasta vizează exploatarea instalațiilor de reciclare a navelor într-un mod sigur și rațional din punct de vedere ecologic, precum și stabilirea unui mecanism corespunzător de asigurare a respectării legislației pentru reciclarea navelor.

- (5) Prezentul regulament are ca scop facilitarea ratificării anticipate a Convenției de la Hong Kong, atât în cadrul Uniunii, cât și în țări terțe, prin aplicarea unor controale proporționale pentru navele și instalațiile de reciclare a navelor în baza convenției respective.
- (6) Convenția de la Hong Kong prevede în mod explicit luarea de către părți a unor măsuri mai riguroase în conformitate cu dreptul internațional, cu privire la reciclarea sigură și rațională din punct de vedere ecologic a navelor, cu scopul de a preveni, diminua sau reduce la minimum orice efecte negative asupra sănătății umane și asupra mediului. În acest context, prezentul regulament ar trebui să ofere protecție față de eventualele efecte negative ale materialelor periculoase la bordul tuturor navelor care fac escală într-un port sau ancoraj al unui stat membru, asigurând totodată respectarea dispozițiilor aplicabile materialelor respective în temeiul dreptului internațional. Pentru a asigura monitorizarea respectării cerințelor legate de materialele periculoase în temeiul prezentului regulament, statele membre ar trebui să aplice dispozițiile de drept intern pentru punerea în aplicare a Directivei 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾. În prezent, inspectorii care desfășoară controlul statului portului sunt însărcinați cu inspectarea certificării și cu testarea în mod activ a prezenței materialelor periculoase, inclusiv a azbestului, în temeiul Convenției internaționale pentru ocrotirea vieții omenești pe mare („SOLAS”). Memorandumul de înțelegere de la Paris privind controlul statului de port furnizează o abordare armonizată pentru aceste activități.
- (7) Prezentul regulament are de asemenea ca scop reducerea disparităților dintre operatorii din Uniune, cei din țările membre ale OCDE și cei din țările terțe relevante în materie de sănătate și siguranță la locul de muncă și de standarde de mediu, precum și direcționarea navelor care arborează pavilionul unui stat membru către instalații de reciclare a navelor care practică metode sigure și raționale din punct de vedere ecologic de dezmembrare a navelor, în locul instalațiilor actuale care nu corespund standardelor, astfel cum se întâmplă în practica curentă. Astfel, ar crește și competitivitatea reciclării și procesării sigure și ecologice a navelor în instalații de reciclare a navelor situate într-un stat membru. Stabilirea unei liste europene a instalațiilor de reciclare a navelor („lista europeană”) care îndeplinesc cerințele prevăzute de prezentul regulament ar contribui la atingerea acestor obiective, precum și la o mai bună aplicare a legislației prin facilitarea controlului exercitat de statele membre al căror pavilion este arborat de nava trimisă la reciclare. Aceste cerințe aplicabile instalațiilor de reciclare a navelor ar

trebui să se bazeze pe cerințele Convenției de la Hong Kong. În această privință, instalațiile de reciclare a navelor aprobate în conformitate cu prezentul regulament ar trebui să îndeplinească cerințele necesare pentru a asigura protecția mediului, a sănătății și a siguranței lucrătorilor, precum și gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor recuperate în urma reciclării navelor. Pentru instalațiile de reciclare a navelor situate într-o țară terță, cerințele ar trebui să atingă un nivel înalt de protecție a sănătății umane și a mediului, care să fie în general echivalent cu cel din Uniune. Instalațiile de reciclare a navelor care nu îndeplinesc aceste cerințe minime nu ar trebui, în consecință, să fie incluse pe lista europeană.

- (8) Ar trebui să se aplice principiul egalității în dreptul Uniunii și să monitorizeze aplicarea sa, în special atunci când se creează și se actualizează lista europeană în ceea ce privește instalațiile de reciclare a navelor situate într-un stat membru și instalațiile de reciclare a navelor situate într-o țară terță care respectă cerințele prevăzute în prezentul regulament.
- (9) Statele membre sunt încurajate să adopte măsuri adecvate pentru a se asigura că navele excluse din domeniul de aplicare a prezentului regulament acționează într-un mod coerent cu prezentul regulament, în măsura în care acest lucru este rezonabil și practicabil.
- (10) Pentru a evita duplicarea este necesară excluderea de la aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 și, respectiv, de la aplicarea Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾, a navelor care arborează pavilionul unui stat membru care intră în domeniul de aplicare a prezentului regulament. Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 se aplică transferurilor de deșeuri din Uniune, sub rezerva excluderii pentru anumite categorii de deșeuri în cazul cărora se aplică un regim alternativ. Prezentul regulament impune ca navele care intră în domeniul său de aplicare să fie supuse unor controale pe durata ciclului lor de viață și urmărește reciclarea în siguranță a acestor nave într-un mod rațional din punct de vedere ecologic. Prin urmare, este adecvat să se specifice faptul că o navă care face obiectul unui regim de control alternativ pe durata ciclului său de viață în temeiul prezentului regulament nu ar trebui să facă obiectul Regulamentului (CE) nr. 1013/2006. Navele care nu intră în domeniul de aplicare a Convenției de la Hong Kong și a prezentului regulament și orice deșeuri de la bordul unei nave, altele decât deșeurile generate prin exploatare, ar trebui să facă în continuare obiectul Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 și al Directivei 2008/98/CE și, respectiv, al Directivei 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽³⁾.
- (11) Se recunoaște de asemenea faptul că navele continuă să facă obiectul altor convenții internaționale pentru a asigura exploatarea lor în siguranță pe mare pe durata

⁽¹⁾ Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind controlul statului portului (JO L 131, 28.5.2009, p. 57).

⁽²⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

⁽³⁾ Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (JO L 328, 6.12.2008, p. 28).

operațională a ciclului lor de viață și, deși pot exercita anumite drepturi și libertăți în materie de navigație, navele sunt obligate să notifice în prealabil intrarea lor în port. Statele membre ar trebui să poată alege să aplice controale suplimentare în conformitate cu alte tratate internaționale. Prin urmare, nu se consideră necesară includerea unor controale de tranzit suplimentare în cadrul prezentului regulament.

- (12) În ceea ce privește interpretarea cerințelor prezentului regulament, ar trebui să se țină seama de orientările elaborate de OMI („orientările OMI”) în sprijinul Convenției de la Hong Kong.
- (13) În înțelesul prezentului regulament, termenul „reciclare” nu ar trebui să aibă același înțeles ca cel definit în Directiva 2008/98/CE. Prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să introducă o definiție specifică a termenului de „reciclare a navelor”.
- (14) Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ pune în aplicare la nivelul Uniunii Sistemul armonizat global de clasificare și etichetare a substanțelor chimice. Alături de Directiva 67/548/CEE a Consiliului ⁽²⁾ și de Directiva 1999/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, respectivul regulament furnizează orientări utile pentru a stabili dacă un material este periculos.
- (15) Păstrarea unui inventar al materialelor periculoase de la bordul unei nave pe durata ciclului de viață al acesteia este o cerință-cheie stabilită în cadrul Convenției de la Hong Kong și al prezentului regulament. În conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Convenția de la Hong Kong, o navă destinată să fie reciclată ar trebui să minimizeze cantitățile de deșeuri generate prin exploatare în cursul perioadei care precede intrarea în instalația de reciclare a navelor. Dacă deșeurile generate prin exploatare sunt destinate să fie transferate împreună cu nava către o instalație de reciclare a navelor, cantitățile aproximative și amplasarea acestor deșeuri ar trebui enumerate în partea II a inventarului.
- (16) Statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a preveni eludarea normelor de reciclare a navelor și să crească transparența în ceea ce privește reciclarea navelor. Conform prevederilor Convenției de la Hong Kong, statele membre ar trebui să comunice informații privind navele cărora li s-a emis un certificat de inventar, navele pentru care s-a primit o declarație de finalizare, precum și informații privind reciclarea ilegală a navelor și măsurile subsecvente care au fost luate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 196, 16.8.1967, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 1999/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 1999 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea preparatelor periculoase (JO L 200, 30.7.1999, p. 1).

- (17) Statele membre ar trebui să stabilească normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și să se asigure că sancțiunile respective sunt aplicate, cu scopul de a preveni eludarea normelor privind reciclarea navelor. Sancțiunile, care pot fi de natură civilă sau administrativă, ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive.
- (18) În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, instanțele statelor membre trebuie să interpreteze, în cea mai mare măsură posibilă, normele procedurale referitoare la condițiile care trebuie îndeplinite pentru a sesiza o instanță administrativă sau judiciară în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus.
- (19) În vederea protecției sănătății umane și a mediului și ținând seama de principiul „poluatorul plătește”, Comisia ar trebui să evalueze fezabilitatea instituirii unui mecanism financiar aplicabil tuturor navelor care fac escală într-un port sau ancoraj al unui stat membru, indiferent de pavilionul arborat, pentru a genera resurse care să faciliteze reciclarea și procesarea navelor într-un mod rațional din punct de vedere ecologic, fără a crea stimulente de a arboră un pavilion străin.
- (20) Pentru a ține seama de evoluțiile privind Convenția de la Hong Kong, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește actualizarea anexelor I și II la prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și în mod corespunzător, a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliul.
- (21) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾.
- (22) Deoarece obiectivul prezentului regulament de a preveni, reduce sau elimina efectele negative asupra sănătății umane și mediului provocate de reciclarea, exploatarea și întreținerea navelor care arborează pavilionul unui stat membru nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, având în vedere caracterul internațional al transportului maritim și al reciclării navelor, însă ținând cont de amploarea și efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și scop

Scopul prezentului regulament este de a preveni, diminua, reduce la minimum și, în măsura în care este fezabil, de a elimina accidentele, vătămarea corporală și alte efecte negative asupra sănătății umane și mediului provocate de reciclarea navelor. Scopul prezentului regulament este de a spori siguranța, protecția sănătății umane și a mediului marin din Uniune pe durata ciclului de viață al navelor, asigurând în special faptul că deșeurile periculoase provenite în urma reciclării navelor fac obiectul unei gestionări raționale din punct de vedere ecologic.

De asemenea, prezentul regulament prevede norme pentru asigurarea gestionării corespunzătoare a materialelor periculoase la bordul navelor.

Prezentul regulament urmărește, de asemenea, facilitarea ratificării Convenției internaționale de la Hong Kong privind reciclarea sigură și ecologică a navelor din 2009 („Convenția de la Hong Kong”).

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament, cu excepția articolului 12, se aplică navelor care arborează pavilionul unui stat membru.

Articolul 12 se aplică navelor care arborează pavilionul unei țări terțe care fac escală într-un port sau ancoraj al unui stat membru.

(2) Prezentul regulament nu se aplică:

(a) navelor de război, navelor auxiliare sau altor nave deținute sau exploatare de un stat și utilizate, la momentul respectiv, numai în scopul prestării unui serviciu public necomercial;

(b) navelor cu un tonaj brut (TB) mai mic de 500 TB;

(c) navelor exploatare, pe toată durata lor de viață, numai în apele aflate sub suveranitatea sau jurisdicția statului membru al cărui pavilion îl arborează nava.

Articolul 3

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „navă” înseamnă orice tip de navă exploatată sau care a fost exploatată în mediul marin, și include submersibilele, ambarcațiunile plutitoare, platformele plutitoare, platformele autoridicătoare, unitățile plutitoare de stocare (FSU – *Floating Storage Unit*) și unitățile plutitoare de stocare și descărcare a producției (FPSO – *Floating Production Storage and Offloading Unit*), precum și navele de pe care s-au eliminat echipamentele sau care sunt remorcate;
2. „navă nouă” înseamnă o navă pentru care:
 - (a) contractul de construcție este depus la data aplicării prezentului regulament sau ulterior;
 - (b) în lipsa unui contract de construcție, chila este deja așezată sau construcția se află într-un stadiu similar în termen de șase luni de la data aplicării prezentului regulament sau ulterior; sau
 - (c) livrarea are loc în termen de 30 de luni de la data aplicării prezentului regulament sau ulterior;
3. „petrolier” înseamnă un petrolier conform definiției din anexa I la Convenția pentru prevenirea poluării de către nave („Convenția MARPOL”) sau un transportator de substanțe lichide nocive (SLN) conform definiției din anexa II la convenția respectivă;
4. „materiale periculoase” înseamnă orice material sau substanță care este de natură să pună în pericol sănătatea umană și/sau mediul înconjurător;
5. „deșeurile generate prin exploatare” înseamnă ape uzate și reziduuri generate prin exploatarea normală a navelor, în condițiile impuse de Convenția MARPOL;
6. „reciclarea navelor” înseamnă activitatea de dezmembrare completă sau parțială a unei nave într-o instalație de reciclare a navelor, pentru a recupera componentele și materialele în vederea repelucării, a pregătirii pentru reutilizare sau a reutilizării, asigurând-se totodată managementul materialelor periculoase și altor materiale, și include operațiuni conexe, precum stocarea și tratarea *in situ* a componentelor și materialelor, însă nu și prelucrarea lor ulterioară sau eliminarea lor în instalații distincte;
7. „instalație de reciclare a navelor” înseamnă o zonă definită care poate fi un șantier sau o instalație situată într-un stat membru sau într-o țară terță și utilizată pentru reciclarea navelor;
8. „societate de reciclare a navelor” înseamnă proprietarul instalației de reciclare a navelor sau orice altă organizație sau persoană căruia proprietarul instalației de reciclare a navelor i-a încredințat responsabilitatea desfășurării activității de reciclare a navelor;

9. „administrație” înseamnă o autoritate guvernamentală desemnată de un stat membru ca fiind responsabilă pentru sarcinile referitoare la navele care arborează pavilionul său sau la navele care sunt exploatate sub autoritatea sa;
10. „organizație recunoscută” înseamnă o organizație recunoscută în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (¹);
11. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate guvernamentală sau autorități guvernamentale desemnate/desemnate de un stat membru sau o țară terță ca fiind responsabilă/responsabile de instalațiile de reciclare a navelor, într-o anumită zonă geografică sau într-un anumit domeniu de competență, referitor la toate operațiunile aflate sub jurisdicția statului respectiv;
12. „tonaj brut” înseamnă tonajul brut (TB) calculat în conformitate cu reglementările privind măsurarea tonajului prevăzute de anexa I la Convenția internațională privind măsurarea tonajului navelor din 1969, sau de alte convenții ulterioare;
13. „persoană competentă” înseamnă o persoană cu calificări și formare adecvate, precum și cu cunoștințe, experiență și competențe suficiente pentru îndeplinirea activităților specifice;
14. „armator” înseamnă persoana fizică sau juridică înregistrată ca proprietară a navei, inclusiv persoana fizică sau juridică ce are nava în proprietate pentru o perioadă limitată în așteptarea vânzării sau transferului acesteia către o instalație de reciclare a navelor, sau, în absența înmatriculării, persoana fizică sau juridică care deține în proprietate nava sau orice altă organizație sau persoană, cum ar fi administratorul sau navlositorul de navă nudă, căruia proprietarul navei i-a încredințat responsabilitatea exploatării navei și o persoană juridică care exploatează o navă deținută de stat;
15. „instalare nouă” înseamnă instalarea de sisteme, echipamente, materiale izolatoare sau alte materiale pe o navă, după data aplicării prezentului regulament;
16. „plan de reciclare a navei” înseamnă un plan elaborat de operatorul instalației de reciclare a navelor pentru fiecare navă în parte pentru a fi reciclată sub responsabilitatea sa, ținând seama de orientările și de rezoluțiile relevante ale OMI;
17. „plan referitor la instalația de reciclare a navelor” înseamnă un plan elaborat de operatorul instalației de reciclare a navelor și adoptat de consiliul sau de organul de conducere corespunzător al societății de reciclare a navelor, care descrie procesele și procedurile operaționale aplicate în reciclarea navelor în cadrul instalației de reciclare a navelor și care reglementează, în special, siguranța și formarea lucrătorilor, protecția sănătății umane și a mediului, rolurile și responsabilitățile personalului, capacitatea de pregătire și intervenție pentru situații de urgență, precum și sistemele de monitorizare, raportare și ținere de evidențe, luând în considerare orientările și rezoluțiile relevante ale OMI;
18. „criterii de siguranță în vederea intrării într-un spațiu” înseamnă criteriile pe care le îndeplinește un spațiu care respectă următoarele condiții:
- (a) conținutul de oxigen din atmosferă și concentrația de vapori inflamabili nu depășesc limitele de siguranță;
 - (b) concentrația de materiale toxice din atmosferă nu depășește limitele admisibile;
 - (c) reziduurile sau materialele asociate cu activitatea autorizată de persoana competentă nu vor produce scurgeri necontrolate de materiale toxice sau o concentrație periculoasă de vapori inflamabili în condițiile atmosferice care se mențin conform instrucțiunilor;
19. „criterii de siguranță în vederea lucrului la cald” înseamnă criteriile pe care le îndeplinește un spațiu care respectă următoarele condiții:
- (a) existența unor condiții de siguranță, care nu prezintă risc de explozie, inclusiv condiții de absență a gazelor, în vederea utilizării echipamentelor de sudură cu arc electric sau de sudură cu gaze, a echipamentelor de tăiere sau ardere sau a altor forme de flacără deschisă, precum și pentru operațiunile de încălzire, polizare sau care generează scântei;
 - (b) îndeplinește criteriile de siguranță în vederea intrării într-un spațiu stabilite la punctul 18;
 - (c) condițiile atmosferice existente nu se schimbă ca rezultat al lucrului la cald;
 - (d) toate spațiile adiacente au fost curățate sau neutralizate sau tratate suficient pentru a preveni declanșarea sau propagarea unui incendiu;
20. „declarație de finalizare” înseamnă o declarație emisă de operatorul instalației de reciclare a navelor cu privire la finalizarea reciclării navei în conformitate cu prezentul regulament;
21. „certificat de inventar” înseamnă un certificat specific fiecărei nave, care este emis pentru navele care arborează pavilionul unui stat membru în conformitate cu articolul 9 și care este însoțit de un inventar al materialelor periculoase în conformitate cu articolul 5;
22. „certificat de pregătire pentru reciclare” înseamnă un certificat specific fiecărei nave care este emis pentru navele care arborează un pavilion al unui stat membru în conformitate cu articolul 9 alineatul (9), și este însoțit de un inventar al materialelor periculoase în conformitate cu articolul 5 alineatul (7) și de planul aprobat de reciclare a navei în conformitate cu articolul 7;

(¹) Regulamentul (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (JO L 131, 28.5.2009, p. 11).

23. „declarație de conformitate” înseamnă un certificat specific fiecărei nave care este emis pentru navele care arborează pavilionul unei țări terțe și care este însoțit de un inventar al materialelor periculoase în conformitate cu articolul 12;

24. „tone deplasament ușor (LDT)” înseamnă greutatea unei nave în tone, fără marfă, combustibil, ulei de lubrifiere în rezervoare, apă de balast, apă potabilă și apă de alimentare, provizii, pasageri, echipaj și efectele acestora și reprezintă suma greutatea cocii, structurii, mașinilor, echipamentului și dispozitivelor navei.

(2) În sensul articolului 7 alineatul (2) litera (d) și al articolelor 13, 15 și 16:

(a) „deșeu”, „deșeu periculos”, „tratare” și „gestionarea deșeurilor” au același înțeles ca în articolul 3 din Directiva 2008/98/CE;

(b) „inspecție la fața locului” înseamnă o inspecție a instalației de reciclare a navelor prin care se verifică dacă starea la fața locului este conformă cu cea descrisă în documentele relevante furnizate;

(c) „lucrător” înseamnă orice persoană care prestează o muncă, în mod regulat sau temporar, în contextul unui raport de muncă, inclusiv personalul care lucrează pentru contractanți și subcontractanți;

(d) „gestionare rațională din punct de vedere ecologic” înseamnă adoptarea tuturor măsurilor practice prin care se asigură că deșeurile și materialele periculoase sunt gestionate astfel încât să se protejeze sănătatea oamenilor și mediul împotriva efectelor negative care pot fi cauzate de deșeurile și materialele respective.

(3) În sensul punctului 1 subpunctul 13, o persoană competentă poate fi un lucrător calificat sau un membru al personalului de conducere capabil să recunoască și să evalueze riscurile profesionale, pericolele și expunerea lucrătorilor la materiale potențial periculoase sau la condiții de insecuritate în cadrul unei instalații de reciclare a navelor și care este capabil să indice protecția necesară și măsurile de precauție necesare a fi luate pentru a elimina sau reduce aceste pericole, riscuri sau expuneri.

Fără a aduce atingere Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾, autoritatea competentă poate defini criterii adecvate pentru desemnarea unor astfel de persoane și poate determina natura sarcinilor care le sunt încredințate.

TITLUL II

NAVE

Articolul 4

Controlul materialelor periculoase

Instalarea sau utilizarea de materiale periculoase menționate în anexa I la bordul navelor este interzisă sau restricționată astfel

⁽¹⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

cum se specifică în anexa I, fără a aduce atingere altor cerințelor prevăzute de dreptul Uniunii care pot impune măsuri suplimentare.

Articolul 5

Inventarul materialelor periculoase

(1) Fiecare navă nouă are la bord un inventar al materialelor periculoase, care identifică cel puțin materialele periculoase menționate în anexa II și prezente în structura sau în echipamentele navei, precum și amplasarea acestora și cantitățile aproximative.

(2) Sub rezerva articolului 32 alineatul (2) litera (b), navele existente respectă dispozițiile de la alineatul (1), în măsura în care este posibil.

În cazul navelor care urmează să fie reciclate, acestea respectă dispozițiile de la alineatul (1) din prezentul articol, în măsura în care este posibil, de la data publicării listei europene a instalațiilor de reciclare a navelor („lista europeană”), astfel cum este prevăzută la articolul 16 alineatul (2).

Sub rezerva articolului 32 alineatul (2) litera (b), la elaborarea inventarului materialelor periculoase sunt identificate, cel puțin, materialele periculoase listate în anexa I.

(3) Inventarul materialelor periculoase:

(a) este specific fiecărei nave;

(b) face dovada faptului că nava respectă interdicția sau restricțiile cu privire la instalarea sau utilizarea de materiale periculoase în conformitate cu articolul 4;

(c) este compilat în conformitate cu orientările OMI;

(d) este verificat fie de către administrație, fie de către o organizație recunoscută autorizată de aceasta.

(4) Pe lângă dispozițiile de la alineatul (3), pentru navele existente se elaborează un plan care să descrie controlul vizual sau prin eșantionare care a stat la baza întocmirii inventarului materialelor periculoase și ținând cont de orientările relevante ale OMI.

(5) Inventarul materialelor periculoase este compus din trei părți:

(a) o listă a materialelor periculoase menționate în anexele I și II, în conformitate cu dispozițiile alineatelor (1) și (2) din prezentul articol, și prezente în structura sau echipamentele navei, cu indicarea amplasării lor și cantitățile lor aproximative (partea I);

(b) o listă a deșeurilor generate prin exploatare aflate la bordul navei (partea II);

(c) o listă a stocurilor aflate la bordul navei (partea III).

(6) Partea I din inventarul materialelor periculoase este menținută și actualizată corespunzător pe parcursul duratei de viață operaționale a navei, astfel încât să reflecte noile instalații care conțin oricare dintre materialele periculoase menționate în anexa II și modificările relevante în ceea ce privește structura și echipamentele navei.

(7) Înainte de reciclare și ținând cont de orientările relevante ale OMI, inventarul materialelor periculoase include, în afara părții I menținute și actualizate corespunzător, și partea II referitoare la deșeurile generate prin exploatare, precum și partea III referitoare la stocuri și este verificat de către administrație sau de către o organizație recunoscută autorizată de aceasta.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 24, în ceea ce privește actualizarea listei articolelor din inventarul materialelor periculoase din anexele I și II pentru a asigura faptul că listele includ cel puțin substanțele listate în appendicele 1 și 2 la Convenția de la Hong Kong.

Comisia adoptă un act delegat separat cu privire la fiecare substanță adăugată sau eliminată din anexele I sau II.

Articolul 6

Cerințe generale pentru armatori

(1) La pregătirea unei nave pentru reciclare, armatorii:

(a) furnizează operatorului instalației de reciclare a navelor toate informațiile relevante în legătură cu nava, necesare pentru elaborarea planului de reciclare a navei prevăzut la articolul 7;

(b) notifică în scris administrației relevante, într-un termen stabilit de respectiva administrație, intenția de a recicla nava într-o anumită instalație sau în anumite instalații de reciclare a navelor. Notificarea include cel puțin următoarele:

(i) inventarul materialelor periculoase; și

(ii) toate informațiile relevante în legătură cu nava prevăzute la litera (a).

(2) Armatorii se asigură că navele destinate reciclării:

(a) sunt reciclate doar în cadrul instalațiilor de reciclare a navelor care sunt incluse pe lista europeană;

(b) în perioada de dinaintea intrării în instalația de reciclare a navelor, efectuează operațiuni astfel încât să reducă la minimum cantitatea de reziduuri de încărcătură, resturi de păcură și deșeuri generate prin exploatare rămase la bord;

(c) înaintea oricărei reciclări a navei și după primirea planului de reciclare a navei aprobat în conformitate cu articolul 7

alineatul (3), dețin un certificat de pregătire pentru reciclare emis de către administrație sau de către o organizație recunoscută autorizată de aceasta.

(3) Armatorii se asigură că tancurile de marfă și camerele pompelor aparținând petrolierelor care ajung în instalația de reciclare a navelor sunt într-o stare care să permită eliberarea unui certificat de îndeplinire a criteriilor de siguranță în vederea lucrului la cald.

(4) Armatorii pun la dispoziția operatorului instalației de reciclare a navelor o copie a certificatului de pregătire pentru reciclare emis în conformitate cu articolul 9.

(5) Armatorii sunt responsabili pentru navă și iau măsuri pentru a menține nava respectivă în conformitate cu cerințele impuse de administrația statului membru al cărui pavilion este arborat de navă până când operatorul instalației de reciclare a navelor acceptă preluarea responsabilității pentru nava respectivă. Operatorul instalației de reciclare a navelor poate refuza primirea navei în vederea reciclării în cazul în care starea navei nu corespunde în fond cu informațiile redată în certificatul de inventar, inclusiv în cazurile în care partea I a inventarului materialelor periculoase nu a fost menținută și actualizată corespunzător, astfel încât să reflecte modificările structurii navei și ale echipamentului. În astfel de situații, armatorul rămâne responsabil pentru nava respectivă și notifică acest lucru administrației fără întârziere.

Articolul 7

Planul de reciclare a navei

(1) Înaintea oricărei operațiuni de reciclare a unei nave, se elaborează un plan de reciclare propriu fiecărei nave. Este necesar ca planul de reciclare a navei să abordeze orice considerente specifice navei care nu sunt acoperite în planul referitor la instalația de reciclare a navelor sau care necesită proceduri speciale.

(2) Planul de reciclare a navei:

(a) este elaborat de operatorul instalației de reciclare a navelor în conformitate cu dispozițiile relevante din Convenția de la Hong Kong și ținând seama de orientările relevante ale OMI și de informațiile relevante referitoare la navă furnizate de armator în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (a), astfel încât conținutul său să fie în conformitate cu informațiile cuprinse în inventarul materialelor periculoase;

(b) clarifică dacă și în ce măsură lucrările pregătitoare, cum ar fi tratarea prealabilă, identificarea eventualelor pericole și eliminarea stocurilor, se desfășoară într-un alt loc decât instalația de reciclare a navelor identificată în planul de reciclare a navei. Planul de reciclare a navei ar trebui să includă locul în care va fi amplasată nava pe durata operațiunilor de reciclare și un plan succint pentru sosirea și amplasarea în siguranță a navei în cauză care urmează să fie reciclată;

- (c) include informații privind stabilirea, menținerea și monitorizarea criteriilor de siguranță în vederea intrării într-un spațiu și a criteriilor de siguranță în vederea lucrului la cald pentru nava în cauză ținând seama de caracteristici precum structura, configurația și încărcătura anterioară ale acesteia, precum și alte informații necesare referitoare la punerea în aplicare a planului de reciclare a navei;
- (d) include informații privind tipul și cantitatea de materiale periculoase și de deșeuri care urmează să fie generate ca urmare a reciclării navei în cauză, inclusiv materialele și deșeurile identificate în inventarul materialelor periculoase, precum și privind modul în care acestea vor fi gestionate și stocate în instalația de reciclare a navelor, precum și în instalații ulterioare; și
- (e) este elaborat în mod separat, în principiu, pentru fiecare instalație de reciclare a navelor implicată în cazul în care urmează să se utilizeze mai mult de o instalație de reciclare a navelor, și identifică ordinea de utilizare și activitățile autorizate care se vor desfășura în cadrul respectivelor instalații.
- (3) Planul de reciclare a navei este aprobat în mod tacit sau explicit de către autoritatea competentă, în conformitate cu cerințele statului în care este situată instalația de reciclare a navelor, după caz.
- Aprobarea explicită este acordată atunci când autoritatea competentă trimite o notificare scrisă a deciziei sale cu privire la planul de reciclare a navei către operatorul instalației de reciclare a navelor, către armator și către administrație.
- Aprobarea tacită se consideră acordată în cazul în care autoritatea competentă nu comunică o obiecție scrisă față de planul de reciclare a navei către operatorul instalației de reciclare a navelor, către armator și către administrație într-un termen de reexaminare stabilit în conformitate cu cerințele statului în care este situată instalația de reciclare a navelor, după caz, și notificat în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) litera (b).
- (4) Statele membre pot solicita administrației lor să transmită către autoritatea competentă a statului în care este situată instalația de reciclare a navelor informațiile furnizate de armator în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b), precum și următoarele informații:
- (i) data înmatriculării navei în statul al cărui pavilion este arborat de navă;
 - (ii) numărul de identificare al navei (numărul OMI);
 - (iii) numărul de cocă în momentul livrării navei nou construite;
 - (iv) denumirea și tipul navei;
 - (v) portul în care este înmatriculată nava;
 - (vi) numele și adresa armatorului, precum și numărul de identificare al armatorului înregistrat la OMI;

- (vii) numele și adresa societății;
- (viii) denumirile tuturor societăților de clasificare din care face parte nava;
- (ix) caracteristicile principale ale navei [lungime maximă (LOA – *length overall*), lățimea (de construcție), adâncimea (de construcție), LDT, tonajul brut, tonajul net, precum și tipul și puterea motorului].

Articolul 8

Inspecții

- (1) Inspecțiile navelor sunt efectuate de către funcționari ai administrației sau ai unei organizații recunoscute autorizate de aceasta, ținând cont de orientările relevante ale OMI.
- (2) În cazul în care administrația utilizează organizații recunoscute pentru efectuarea de inspecții, în conformitate cu alineatul (1), aceasta împuternicește respectivele organizații cel puțin:
- să solicite unei nave pe care o inspectează să respecte prezentul regulament; și
 - să efectueze inspecții la solicitarea autorităților competente ale unui stat membru.
- (3) Navele sunt supuse următoarelor inspecții:
- (a) unei inspecții inițiale;
 - (b) unei inspecții de reînnoire;
 - (c) unei inspecții suplimentare;
 - (d) unei inspecții finale.
- (4) Inspecția inițială a unei nave noi se efectuează înainte de darea în folosință a navei sau înainte de emiterea certificatului de inventar. Pentru navele existente, inspecția inițială se efectuează până la 31 decembrie 2020. Inspecția verifică dacă partea I din inventarul materialelor periculoase respectă cerințele prezentului regulament.
- (5) Inspecția de reînnoire se efectuează la intervale indicate de administrație, fără a depăși cinci ani. Inspecția de reînnoire verifică dacă partea I din inventarul materialelor periculoase respectă cerințele prezentului regulament.
- (6) Inspecția suplimentară, generală sau parțială, în funcție de situație, este efectuată la cererea armatorului după o modificare, o înlocuire sau o reparație semnificativă vizând structura, echipamentele, sistemele, dispozitivele, amenajările și materialele, care are un impact asupra inventarului materialelor periculoase. Inspecția se desfășoară într-un mod care să asigure că orice modificare, înlocuire sau reparație semnificativă a fost efectuată astfel încât să permită navei să respecte în continuare cerințele prezentului regulament, precum și că partea I din inventarul materialelor periculoase este modificată corespunzător.

(7) Inspecția finală se efectuează înainte ca nava să fie scoasă din serviciu și înainte de începerea operațiunilor de reciclare a navei.

Inspecția verifică dacă:

- (a) inventarul materialelor periculoase respectă cerințele de la articolul 5;
 - (b) planul de reciclare a navei reflectă în mod corespunzător informațiile conținute în inventarul materialelor periculoase și respectă cerințele de la articolul 7;
 - (c) instalația de reciclare a navelor, în cadrul căreia nava urmează să fie reciclată, se află pe lista europeană.
- (8) Pentru navele existente prevăzute pentru reciclarea navelor, inspecția inițială și inspecția finală pot fi efectuate în același timp.

Articolul 9

Emiterea și vizarea certificatelor

(1) După încheierea cu succes a unei inspecții inițiale sau a unei inspecții de reînnoire, administrația sau o organizație recunoscută autorizată de aceasta emite un certificat de inventar. Acest certificat este însoțit de partea I a inventarului materialelor periculoase menționat la articolul 5 alineatul (5) litera (a).

În cazul în care inspecția inițială și inspecția finală se efectuează simultan, astfel cum se prevede la articolul 8 alineatul (8), se emite numai certificatul de pregătire pentru reciclare menționat la alineatul (9) din prezentul articol.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili formatul certificatului de inventar, pentru a asigura conformitatea acestuia cu apendicele 3 la Convenția de la Hong Kong. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25 din prezentul regulament.

(2) Un certificat de inventar este vizat de administrație sau o organizație recunoscută autorizată de aceasta, la solicitarea armatorului, după încheierea cu succes a unei inspecții suplimentare efectuate în conformitate cu articolul 8 alineatul (6).

(3) Sub rezerva alineatului (4), administrația sau o organizație recunoscută autorizată de aceasta emite sau vizează, după caz, un certificat de inventar, în cazul în care inspecția de reînnoire se încheie cu succes:

- (a) în termenul de trei luni anterior datei expirării certificatului de inventar existent, iar noul certificat este valabil de la data încheierii inspecției de reînnoire până la o dată care nu depășește cinci ani de la data expirării celui existent;

(b) după data expirării certificatului de inventar existent, iar noul certificat este valabil de la data încheierii inspecției de reînnoire până la o dată care nu depășește cinci ani de la data expirării celui existent;

(c) cu mai mult de trei luni înainte de data expirării certificatului de inventar existent, iar noul certificat este valabil de la data încheierii inspecției de reînnoire până la o dată care nu depășește cinci ani de la data încheierii inspecției de reînnoire.

(4) Atunci când s-a încheiat cu succes o inspecție de reînnoire și un certificat de inventar nou nu poate fi emis sau depus la bord înainte de data expirării certificatului existent, administrația sau o organizație recunoscută autorizată de aceasta vizează certificatul existent, iar un astfel de certificat este acceptat ca fiind valabil pentru o perioadă care nu depășește cinci luni de la data expirării.

(5) În cazul unui certificat de inventar emis pentru o perioadă de mai puțin de cinci ani, administrația sau organizația recunoscută autorizată de aceasta poate prelunge valabilitatea certificatului existent pentru o perioadă care nu depășește cinci ani.

(6) În situații speciale stabilite de administrație, un certificat de inventar nou poate să nu poarte data expirării certificatului existent, astfel cum se prevede la alineatul (3) literele (a) și (b) și la alineatele (7) și (8). În astfel de situații, noul certificat este valabil pentru o perioadă care nu depășește cinci ani de la data încheierii inspecției de reînnoire.

(7) În cazul în care, la data de expirare a certificatului de inventar, o navă nu este în port sau ancoraj unde urmează să fie supusă inspecției, administrația poate, dacă acest lucru este corespunzător, să prelungească valabilitatea certificatului de inventar cu o perioadă de maximum trei luni pentru a permite navei să își încheie voiajul până la portul în care urmează să fie supusă inspecției. Orice prelungire acordată astfel este condiționată de încheierea inspecției în portul respectiv înainte de plecarea navei. O navă căreia i s-a acordat o prelungire nu are dreptul în temeiul prelungirii, la momentul sosirii sale în portul în care urmează să fie supusă inspecției, să părăsească portul fără a avea un nou certificat. După finalizarea inspecției de reînnoire, noul certificat de inventar este valabil pentru o perioadă care nu depășește cinci ani de la data expirării certificatului existent înainte de acordarea respectivei prelungiri.

(8) Un certificat de inventar pentru o navă angajată în voaje scurte și care nu a fost prelungit în condițiile menționate la alineatul (7) poate fi prelungit de administrație pentru o perioadă de grație de până la o lună de la expirarea sa. După finalizarea inspecției de reînnoire, noul certificat de inventar este valabil pentru o perioadă care nu depășește cinci ani de la data de expirare a certificatului existent înainte de acordarea respectivei prelungiri.

(9) După încheierea cu succes a unei inspecții finale în conformitate cu articolul 8 alineatul (7), administrația sau o organizație recunoscută autorizată de aceasta emite un certificat de pregătire pentru reciclare. Acest certificat este însoțit de inventarul materialelor periculoase și de planul de reciclare a navei.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili formatul certificatului de pregătire pentru reciclare, pentru a asigura conformitatea acestuia cu appendicele 4 la Convenția de la Hong Kong. Actele de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25 al prezentului regulament. Certificatele de pregătire pentru reciclare emise după o inspecție finală în conformitate cu primul paragraf al prezentului alineat sunt acceptate de celelalte state membre și considerate, în sensul prezentului regulament, ca având aceeași valabilitate ca un certificat de pregătire pentru reciclare emis de acestea.

Articolul 10

Durata și valabilitatea certificatelor

(1) Sub rezerva articolului 9, un certificat de inventar este emis pentru o perioadă stabilită de administrație, care nu depășește cinci ani.

(2) Un certificat de inventar emis sau vizat în temeiul articolului 9 își încetează valabilitatea în oricare dintre cazurile următoare:

(a) dacă starea navei nu corespunde în fond cu informațiile care figurează pe certificatul de inventar respectiv, inclusiv dacă partea I a inventarului materialelor periculoase nu a fost menținută și actualizată în mod corespunzător, astfel încât să reflecte schimbările aduse structurii și echipamentelor navei, ținând cont de orientările relevante ale OMI;

(b) dacă inspecțiile de reinnoire nu sunt încheiate în intervalele specificate la articolul 8 alineatul (5).

(3) Un certificat de pregătire pentru reciclare este emis de administrație sau de o organizație autorizată de aceasta pentru o perioadă de maximum trei luni.

(4) Un certificat de pregătire pentru reciclare emis în temeiul articolului 9 alineatul (9) încetează să fie valabil în cazul în care starea navei nu corespunde în fond cu informațiile care figurează în certificatul de inventar.

(5) Prin derogare de la alineatul (3), certificatul de pregătire pentru reciclare poate fi prelungit de administrație sau de o organizație recunoscută autorizată de aceasta pentru un singur voiaj de la un punct la altul având ca destinație instalația de reciclare a navelor.

Articolul 11

Controlul efectuat de statul portului

(1) Statele membre aplică dispoziții în materie de control pentru nave în conformitate cu dreptul intern având în vedere Directiva 2009/16/CE. Sub rezerva situațiilor prevăzute la alineatul (2), orice astfel de inspecție se limitează la verificarea existenței la bord a unui certificat de inventar sau a unui

certificat de pregătire pentru reciclare, care sunt considerate suficiente pentru inspecția ce urmează să fie aprobată, dacă sunt valabile.

(2) O inspecție detaliată, ținând seama de orientările OMI relevante, poate fi efectuată de autoritatea relevantă implicată în activități de control efectuat de statul portului, în situația în care o navă nu dispune de un certificat valabil sau dacă există motive clare pentru a considera că:

(a) starea navei sau a echipamentului acesteia nu corespunde în fond cu informațiile care figurează în certificatul respectiv, cu partea I din inventarul materialelor periculoase sau cu ambele; sau

(b) la bordul navei nu se aplică o procedură de păstrare a părții I a inventarului materialelor periculoase.

(3) O navă poate fi avertizată, reținută, îndepărtată sau exclusă din porturile sau terminalele offshore aflate sub jurisdicția unui stat membru dacă nu prezintă autorităților relevante ale statului membru respectiv o copie după certificatul de inventar sau după certificatul de pregătire pentru reciclare, după caz și la cererea autorităților respective, fără a aduce atingere articolului 9. Un stat membru care ia o astfel de măsură informează imediat administrația în cauză. Neactualizarea inventarului materialelor periculoase nu constituie o deficiență care să conducă la reținerea navei, însă orice neconformități la nivelul inventarului materialelor periculoase se raportează administrației în cauză și se remediază la momentul următoarei inspecții.

(4) Accesul într-un anumit port sau ancoraj poate fi autorizat de autoritatea competentă a respectivului stat membru în cazuri de forță majoră sau de existență a unor considerente de siguranță imperative ori pentru a reduce sau a minimiza riscul de poluare ori pentru a corecta deficiențe, cu condiția ca armatorul, operatorul sau căpitanul navei să pună în aplicare măsuri adecvate și satisfăcătoare pentru autoritatea relevantă a statului membru respectiv, în scopul asigurării unei intrări în condiții de siguranță.

Articolul 12

Cerințe pentru navele care arborează pavilionul unei țări terțe

(1) Sub rezerva articolului 32 alineatul (2) litera (b), atunci când face escală într-un port sau ancoraj al unui stat membru, o navă care arborează pavilionul unei țări terțe are la bord un inventar al materialelor periculoase care respectă articolul 5 alineatul (2).

În pofida primului paragraf, accesul într-un anumit port sau ancoraj poate fi autorizat de autoritatea competentă a unui stat membru în cazuri de forță majoră sau de existență a unor considerente de siguranță imperative ori pentru a diminua sau reduce la minimum riscul de poluare ori pentru a corecta deficiențe, cu condiția ca armatorul, operatorul sau căpitanul navei să fi pus în aplicare măsuri adecvate și satisfăcătoare pentru autoritatea relevantă a statului membru respectiv, în scopul asigurării unei intrări în condiții de siguranță.

(2) Instalarea de materiale periculoase menționate în anexa I la bordul navelor care arborează pavilionul unei țări terțe, în cursul unei escale într-un port sau ancoraj al unui stat membru, este interzisă sau restricționată astfel cum se specifică în anexa I.

Utilizarea de materiale periculoase menționate în anexa I la bordul navelor care arborează pavilionul unei țări terțe, în cursul unei escale într-un port sau ancoraj al unui stat membru, este interzisă sau restricționată astfel cum se specifică în anexa I, fără a aduce atingere derogărilor și regimurilor tranzitorii aplicabile materialelor respective în temeiul dreptului internațional.

(3) Inventarul materialelor periculoase este specific fiecărei nave, este întocmit ținând cont de orientările relevante ale OMI și precizează faptul că nava respectă alineatul (2) din prezentul articol. La elaborarea inventarului materialelor periculoase sunt identificate cel puțin materialele periculoase listate în anexa I. Nava care arborează pavilionul unei țări terțe elaborează un plan care descrie controlul vizual/prin eșantionare care a stat la baza întocmirii inventarului materialelor periculoase, ținând cont de orientările relevante ale OMI.

(4) Inventarul materialelor periculoase este menținut și actualizat corespunzător pe parcursul duratei de viață operaționale a navei, astfel încât să reflecte noile instalații care conțin oricare dintre materialele periculoase menționate în anexa II și modificările relevante în ceea ce privește structura și echipamentele navei, ținând seama de derogările și de regimurile tranzitorii aplicabile materialelor respective în temeiul dreptului internațional.

(5) O navă care arborează pavilionul unui stat terț poate fi avertizată, reținută, îndepărtată sau exclusă din porturile sau terminalele offshore aflate sub jurisdicția unui stat membru dacă nu prezintă autorităților competente ale statului membru respectiv o copie după declarația de conformitate în conformitate cu alineatele (6) și (7), împreună cu inventarul materialelor periculoase, după caz și la cererea autorităților respective. Un stat membru care ia o astfel de măsură informează imediat autoritățile relevante din țara terță al cărei pavilion este arborat de nava în cauză. Neactualizarea inventarului materialelor periculoase nu constituie o deficiență care să conducă la reținerea navei, însă orice neconformități la nivelul inventarului materialelor periculoase se raportează autorităților relevante din țara terță al cărei pavilion este arborat de nava în cauză.

(6) Declarația de conformitate se eliberează după verificarea inventarului materialelor periculoase de către autoritățile relevante ale țării terțe al cărei pavilion este arborat de navă sau de către o organizație autorizată de acestea, în conformitate cu reglementările naționale. Declarația de conformitate poate fi întocmită pe baza modelului prevăzut în apendicele 3 la Convenția de la Hong Kong.

(7) Declarația de conformitate și inventarul materialelor periculoase se redactează în una din limbile oficiale ale administrației relevante emitente din țara terță al cărei pavilion este arborat de navă și, în cazul în care limba utilizată este alta decât engleza, franceza sau spaniola, textul include o traducere în una dintre aceste limbi.

(8) Sub rezerva articolului 32 alineatul (2) litera (b), navele care arborează pavilionul unei țări terțe și care solicită înregistrarea sub pavilionul unui stat membru se asigură că la bord se păstrează un inventar al materialelor periculoase, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (2), sau că se întocmește un astfel de inventar în termen de șase luni de la înregistrarea sub pavilionul statului membru respectiv sau pe parcursul oricărei inspecții următoare potrivit articolului 8 alineatul (3), în funcție de evenimentul care are loc primul.

TITLUL III

INSTALAȚIILE DE RECICLARE A NAVELOR

Articolul 13

Cerințe necesare aplicabile instalațiilor de reciclare a navelor pentru a fi incluse pe o listă europeană

(1) Pentru a fi inclusă pe lista europeană, o instalație de reciclare a navelor îndeplinește următoarele cerințe, în conformitate cu dispozițiile relevante din Convenția de la Hong Kong și ținând cont de orientările relevante ale OMI, ale OIM, ale Convenției de la Basel, ale Convenției de la Stockholm privind poluanții organici persistenți, precum și cu alte orientări internaționale:

- (a) este autorizată de către autoritățile sale competente să își desfășoare operațiunile de reciclare a navelor;
- (b) este concepută, construită și exploatată într-un mod sigur și ecologic;
- (c) își desfășoară operațiunile în structuri construite;
- (d) instituie sisteme de management și monitorizare, proceduri și tehnici menite să prevină, să diminueze, să reducă la minimum și să elimine în măsura în care este posibil:
 - (i) riscurile de sănătate pentru lucrătorii în cauză și pentru populația din apropierea instalației de reciclare a navelor; precum și
 - (ii) efectele negative asupra mediului cauzate de reciclarea navelor;
- (e) elaborează un plan referitor la instalația de reciclare a navelor;

- (f) previne efectele adverse asupra sănătății umane și asupra mediului, inclusiv demonstrează controlul oricăror scurgeri, în special în zonele intermareice;
- (g) asigură gestionarea și stocarea sigură și rațională din punct de vedere ecologic a materialelor periculoase și a deșeurilor; inclusiv
- (i) izolarea tuturor materialelor periculoase prezente la bord pe durata întregului proces de reciclare a navei, pentru a preveni eventualele eliberări ale respectivelor materiale în mediu; și, în plus, manipularea materialelor periculoase și a deșeurilor generate prin procesul de reciclare a navei numai pe soluri impermeabile, dotate cu sisteme eficiente de drenaj;
- (ii) să garanteze că toate deșeurile generate prin activitatea de reciclare a navei și cantitățile acestora sunt documentate și sunt transferate numai către instalații de gestionare a deșeurilor, inclusiv instalații de reciclare a deșeurilor, autorizate să se ocupe de tratarea acestora, fără a pune în pericol sănătatea umană și într-un mod rațional din punct de vedere ecologic;
- (h) stabilește și menține un plan de pregătire și intervenție pentru situații de urgență; asigură accesul rapid al echipamentelor de intervenție în caz de urgență, cum ar fi echipamentele și vehiculele de stingere a incendiilor, ambulanțele și macaralele, la navă și în toate zonele din instalația de reciclare a navelor;
- (i) asigură siguranța și formarea profesională a lucrătorilor, inclusiv asigură utilizarea echipamentelor individuale de protecție pentru operațiunile care necesită o astfel de utilizare;
- (j) ține evidența incidentelor, accidentelor, bolilor profesionale și a efectelor cronice și, dacă autoritățile competente solicită acest lucru, raportează orice incidente, accidente, boli profesionale sau efecte cronice care provoacă, sau care sunt susceptibile să provoace, riscuri pentru siguranța lucrătorilor, pentru sănătatea umană și pentru mediu;
- (k) acceptă să îndeplinească cerințele de la alineatul (2).
- (2) Operatorul unei instalații de reciclare a navelor:
- (a) transmite planul de reciclare a navei, odată ce acesta a fost aprobat în conformitate cu articolul 7 alineatul (3), către armator și către administrație sau organizația recunoscută autorizată de aceasta;
- (b) raportează administrației faptul că instalația de reciclare a navelor este pregătită, în toate privințele, să înceapă reciclarea navei;
- (c) atunci când reciclarea totală sau parțială a unei nave este finalizată în conformitate cu prezentul regulament, trimite o declarație privind finalizarea reciclării către administrația care a emis pentru navă certificatul de pregătire pentru reciclare, în termen de 14 zile de la data reciclării totale sau parțiale în conformitate cu planul de reciclare a navei.

Declarația privind finalizarea reciclării cuprinde un raport privind incidentele și accidentele care afectează sănătatea umană și/sau mediul înconjurător, dacă este cazul.

- (3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește formatul:

(a) raportului prevăzut la alineatul (2) litera (b) din prezentul articol, pentru a asigura conformitatea acestuia cu anexele 6 la Convenția de la Hong Kong; și

(b) declarației prevăzute la alineatul (2) litera (c) din prezentul articol, pentru a asigura conformitatea acesteia cu anexele 7 la Convenția de la Hong Kong.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25 din prezentul regulament.

Articolul 14

Autorizarea instalațiilor de reciclare a navelor situate într-un stat membru

(1) Fără a aduce atingere altor dispoziții relevante din dreptul Uniunii, autoritățile competente autorizează instalațiile de reciclare a navelor situate pe teritoriul lor care respectă cerințele stabilite la articolul 13, în vederea efectuării operațiunilor de reciclare a navelor. Această autorizație poate fi acordată respectivelor instalații de reciclare a navelor pentru o perioadă de maximum cinci ani și se reînnoiește în mod corespunzător.

Sub rezerva respectării cerințelor prezentului regulament, orice permis emis în baza altor dispoziții relevante din dreptul național sau al Uniunii poate fi combinat cu autorizarea în temeiul prezentului articol pentru a forma o singură autorizație în cazul în care un astfel de format înlătură dublarea inutilă de informații și dublarea muncii de către operatorul instalației de reciclare a navelor sau societatea de reciclare a navelor sau autoritatea competentă. În acest caz, permisul poate fi prelungit în conformitate cu regimul autorizației la care se face referire la primul paragraf, fără a se depăși o perioadă maximă de cinci ani.

(2) Statele membre elaborează și actualizează o listă a instalațiilor de reciclare a navelor pe care le-au autorizat în conformitate cu alineatul (1).

(3) Lista menționată la alineatul (2) se comunică fără întârziere Comisiei și nu mai târziu de 31 martie 2015.

(4) În cazul în care o instalație de reciclare a navelor nu mai respectă cerințele prevăzute la articolul 13, statul membru în care este situată instalația de reciclare a navelor suspendă sau retrage autorizația acordată ori solicită luarea de măsuri corective de către societatea de reciclare a navelor în cauză și informează fără întârziere Comisia în acest sens.

(5) În cazul în care o instalație de reciclare a navelor a fost autorizată în conformitate cu alineatul (1), statul membru în cauză informează fără întârziere Comisia în acest sens.

Articolul 15

Instalațiile de reciclare a navelor situate într-o țară terță

(1) O societate de reciclare a navelor care deține o instalație de reciclare a navelor situată într-o țară terță și care intenționează să recicleze nave care arborează pavilionul unui stat membru adresează o cerere Comisiei pentru includerea instalației respective de reciclare a navelor pe lista europeană.

(2) Cererea menționată la alineatul (1) este însoțită de dovezi care demonstrează respectarea de către instalația de reciclare a navelor în cauză a cerințelor prevăzute la articolul 13 pentru a efectua operațiuni de reciclare a navelor și pentru a fi inclusă pe lista europeană în conformitate cu articolul 16.

În special, societatea de reciclare a navelor:

- (a) identifică permisul, licența sau autorizația acordată de autoritățile sale competente în vederea efectuării operațiunilor de reciclare a navelor și, după caz, permisul, licența sau autorizația acordată de autoritățile competente tuturor contractorilor și subcontractorilor săi implicați direct în procesul de reciclare a navelor, precum și să specifice toate informațiile menționate la articolul 16 alineatul (2);
- (b) precizează dacă planul de reciclare a navei va fi aprobat în mod tacit sau explicit de către autoritatea competentă, specificând termenul de inspecție corespunzător unei aprobări tacite, în conformitate cu dispozițiile naționale, după caz;
- (c) confirmă faptul că o navă care arborează pavilionul unui stat membru va fi acceptată numai în conformitate cu prezentul regulament;
- (d) furnizează dovezi conform cărora instalația de reciclare a navelor este capabilă să stabilească, să mențină și să monitorizeze criteriile de siguranță în vederea intrării într-un spațiu sau în vederea lucrului la cald pe parcursul întregului proces de reciclare a navelor;
- (e) anexează o hartă care să indice limitele instalației de reciclare a navelor și localizarea operațiunilor de reciclare a navelor din interiorul său;
- (f) pentru fiecare material periculos menționat în anexa I și pentru materialele periculoase suplimentare care ar putea face parte din structura unei nave, precizează următoarele:
 - (i) dacă instalația de reciclare a navelor este autorizată să efectueze îndepărtarea materialelor periculoase. În acest caz, se identifică personalul relevant autorizat să efectueze îndepărtarea materialelor periculoase și se aduc dovezi privind competența acestuia;
 - (ii) tipul procesului de gestionare a deșeurilor care va fi aplicat în cadrul sau în afara instalației de reciclare a navelor, cum ar fi incinerare, depozitare la gropile de gunoi sau alte metode de tratare a deșeurilor, numele și adresa instalației de tratare, dacă aceasta este diferită de

instalația de reciclare a navelor, și dovada că procesul aplicat va fi efectuat fără a pune în pericol sănătatea umană și într-un mod rațional din punct de vedere ecologic;

(g) confirmă faptul că societatea a adoptat un plan referitor la instalația de reciclare a navelor, în conformitate cu orientările relevante ale OMI;

(h) furnizează informațiile necesare pentru identificarea instalației de reciclare a navelor.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a stabili formatul informațiilor necesare pentru identificarea instalației de reciclare a navelor. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25.

(4) Pentru a fi incluse pe lista europeană, respectarea de către instalațiile de reciclare a navelor situate în țări terțe a cerințelor prevăzute la articolul 13 este atestată în urma unei inspecții la fața locului efectuată de o entitate verificatoare independentă cu calificări corespunzătoare. Atestarea se transmite Comisiei de către societatea de reciclare a navelor atunci când solicită includerea pe lista europeană și ulterior, la perioade de cinci ani, cu ocazia reînnoirii includerii pe lista europeană. Includerea inițială pe listă și reînnoirea acesteia sunt completate de o inspecție la jumătatea termenului lor de valabilitate, pentru a confirma respectarea cerințelor prevăzute la articolul 13.

Prin solicitarea includerii pe lista europeană, societățile de reciclare a navelor acceptă posibilitatea de a se supune unei inspecții la fața locului de către Comisie sau de către agenții care acționează în numele acesteia, înainte sau după includerea lor pe lista europeană, cu scopul de a verifica respectarea cerințelor prevăzute la articolul 13. Entitatea verificatoare independentă, Comisia sau agenții care acționează în numele acesteia cooperează cu autoritățile competente ale țărilor terțe unde se află instalația de reciclare a navelor pentru a efectua inspecțiile respective la fața locului.

Comisia poate emite note de orientare tehnică pentru a facilita atestarea respectivă.

(5) În înțelesul articolului 13, gestionarea poate fi considerată drept rațională din punct de vedere ecologic în ceea ce privește operațiunea de recuperare sau eliminare a deșeurilor doar dacă societatea de reciclare a navelor poate demonstra că instalația de gestionare a deșeurilor care primește deșeurile va fi exploatată în conformitate cu standarde de protecție a sănătății umane și a mediului care sunt în mare parte echivalente standardelor relevante internaționale și ale Uniunii.

(6) Societatea de reciclare a navelor furnizează fără întârziere dovezi actualizate în cazul oricăror modificări survenite cu privire la informațiile furnizate Comisiei și, în orice caz, cu trei luni înainte de expirarea fiecărei perioade de cinci ani în care este inclusă pe lista europeană, declară că:

- (a) dovezile furnizate de aceasta sunt complete și actualizate;
- (b) instalația de reciclare a navelor continuă și va continua să respecte cerințele prevăzute la articolul 13.

Articolul 16

Stabilirea și actualizarea listei europene

(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește o listă europeană a instalațiilor de reciclare a navelor care:

- (a) sunt situate în Uniune și au fost notificate de statele membre în conformitate cu articolul 14 alineatul (3);
- (b) sunt situate într-o țară terță și a căror includere pe listă este decisă în baza unei evaluări a informațiilor și a dovezilor justificative furnizate sau colectate în conformitate cu articolul 15.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25.

(2) Lista europeană se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și pe site-ul web al Comisiei până la 31 decembrie 2016. Aceasta se împarte în două subliste, care indică instalațiile de reciclare a navelor situate în statele membre și, respectiv, situate în țări terțe.

Lista europeană include toate informațiile următoare privind instalația de reciclare a navelor:

- (a) metoda de reciclare;
- (b) tipul și dimensiunea navelor care pot fi reciclate;
- (c) orice restricții și condiții în baza cărora funcționează instalația de reciclare a navelor, inclusiv în ceea ce privește gestionarea deșeurilor periculoase;
- (d) informații privind procedura explicită sau tacită menționată la articolul 7 alineatul (3) pentru aprobarea planului de reciclare a navei de către autoritatea competentă;
- (e) producția anuală maximă de reciclare a navelor.

(3) Lista europeană menționează data includerii instalației de reciclare a navelor pe listă. Includerea pe listă este valabilă pentru o perioadă de maximum cinci ani și se reînnoiește.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare în vederea actualizării periodice a listei europene, cu scopul de a:

- (a) include o instalație de reciclare a navelor pe lista europeană dacă:
 - (i) a fost autorizată în conformitate cu articolul 14; sau
 - (ii) includerea sa pe lista europeană a fost decisă în conformitate cu alineatul (1) litera (b) din prezentul articol;

(b) scoate o instalație de reciclare a navelor de pe lista europeană dacă:

- (i) instalația de reciclare a navelor nu mai respectă cerințele prevăzute la articolul 13; sau
- (ii) nu au fost furnizate dovezi actualizate cu cel puțin trei luni înainte de expirarea perioadei de cinci ani, astfel cum se prevede la alineatul (3) din prezentul articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25.

(5) La stabilirea și actualizarea listei europene, Comisia acționează în conformitate cu principiile consacrate în tratate și cu obligațiile internaționale ale Uniunii.

(6) Statele membre comunică Comisiei toate informațiile care pot fi relevante în contextul actualizării listei europene. Comisia transmite celorlalte state membre toate informațiile relevante.

TITLUL IV

DISPOZIȚII ADMINISTRATIVE GENERALE

Articolul 17

Limbă

(1) Planul de reciclare a navei menționat la articolul 7 se elaborează într-o limbă acceptată de statul care autorizează instalația de reciclare a navelor. În cazul în care limba utilizată este alta decât engleza, franceza sau spaniola, planul de reciclare a navei se traduce în una dintre aceste limbi, cu excepția cazului în care administrația este convinsă că acest lucru nu este necesar.

(2) Certificatul de inventar și certificatul de pregătire pentru reciclare emise în conformitate cu articolul 9 se redactează în una dintre limbile oficiale ale administrației emitente. În cazul în care limba utilizată este alta decât engleza, franceza sau spaniola, textul include o traducere în una dintre aceste limbi.

Articolul 18

Desemnarea autorităților și a administrațiilor competente

(1) Statele membre desemnează autoritățile competente și administrațiile responsabile cu aplicarea prezentului regulament și informează Comisia cu privire la aceste desemnări. Statele membre notifică de îndată Comisiei eventualele modificări ale acestor informații.

(2) Comisia publică pe site-ul său internet liste cu autoritățile competente și administrațiile desemnate și le actualizează după caz.

Articolul 19

Desemnarea persoanelor de contact

(1) Statele membre și Comisia desemnează una sau mai multe persoane de contact responsabile cu informarea și consilierea persoanelor fizice sau juridice care solicită informații. Persoana de contact din partea Comisiei transmite persoanelor de contact din statele membre eventualele întrebări primite în legătură cu acestea din urmă, și viceversa.

(2) Statele membre notifică Comisiei desemnarea persoanelor de contact. Statele membre notifică de îndată Comisiei eventualele modificări ale acestor informații.

(3) Comisia publică pe site-ul său internet liste cu persoanele de contact desemnate și le actualizează după caz.

Articolul 20

Reuniunea persoanelor de contact

La solicitarea statelor membre sau în cazul în care consideră necesar, Comisia convoacă periodic o reuniune a persoanelor de contact pentru a discuta problemele ridicate de punerea în aplicare a prezentului regulament. Părțile interesate relevante sunt invitate să participe la aceste reuniuni sau la părți ale acestora, atunci când toate statele membre și Comisia sunt de acord că acest lucru este adecvat.

TITLUL V

RAPORTAREA ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII

Articolul 21

Rapoarte elaborate de statele membre

(1) Fiecare stat membru transmite Comisiei un raport care conține următoarele:

- (a) o listă a navelor care arborează pavilionul său și cărora le-a fost emis un certificat de pregătire pentru reciclare, precum și numele societății de reciclare a navelor și amplasarea instalației de reciclare a navelor, astfel cum se indică în certificatul de pregătire pentru reciclare;
- (b) o listă a navelor care arborează pavilionul său pentru care s-a primit o declarație de finalizare;
- (c) informații privind reciclarea ilegală a navelor, sancțiunile și măsurile subsecvente întreprinse de statul membru.

(2) La intervale de trei ani, fiecare stat membru transmite raportul în format electronic către Comisie, în termen de nouă luni de la încheierea perioadei de trei ani la care se referă.

Primul raport electronic acoperă perioada de la data aplicării prezentului regulament până la sfârșitul primei perioade de raportare obișnuite de trei ani, menționată la articolul 5 din Directiva 91/692/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, care survine după data de începere a primei perioade de raportare.

⁽¹⁾ Directiva 91/692/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1991 de standardizare și raționalizare a rapoartelor privind aplicarea anumitor directive referitoare la mediu (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

Comisia publică un raport privind aplicarea prezentului regulament nu mai târziu de nouă luni de la primirea rapoartelor statelor membre.

(3) Comisia introduce aceste informații într-o bază de date electronică accesibilă permanent publicului.

Articolul 22

Asigurarea respectării în statele membre

(1) Statele membre stabilesc dispoziții referitoare la sancțiuni care se aplică în cazuri de încălcare a prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și disuasive.

(2) Statele membre cooperează între ele, bilateral sau multilateral, pentru a facilita prevenirea și depistarea eventualelor eludări și încălcări ale prezentului regulament.

(3) Statele membre desemnează membrii personalului lor permanent care sunt responsabili de cooperarea menționată la alineatul (2). Informațiile respective sunt transmise Comisiei, care distribuie membrilor în cauză o listă cu informațiile colectate.

(4) Statele membre informează Comisia cu privire la dispozițiile de drept intern referitoare la asigurarea respectării prezentului regulament și sancțiunile aplicabile.

Articolul 23

Solicitare de luare de măsuri

(1) Persoanele fizice sau juridice afectate sau susceptibile de a fi afectate de o încălcare a articolului 13 coroborat cu articolul 15 și articolul 16 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament sau care manifestă un interes suficient în ceea ce privește procesul de luare a deciziilor în domeniul mediului legate de încălcarea articolului 13 coroborat cu articolul 15 și articolul 16 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament au dreptul să solicite Comisiei să ia măsuri în temeiul prezentului regulament cu privire la încălcarea respectivă sau la amenințarea iminentă de producere a încălcării respective.

Se consideră că interesul oricărei organizații neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ este suficient în înțelesul primului paragraf.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, 25.9.2006, p. 13).

(2) Solicitarea de luare de măsuri este însoțită de informațiile și datele relevante care susțin solicitarea respectivă.

(3) În cazul în care solicitarea de luare de măsuri și informațiile și datele care o însoțesc indică, în mod plauzibil, că s-a produs o încălcare a articolului 13 coroborat cu articolul 15 și articolul 16 alineatul (1) litera (b) sau că există o amenințare iminentă a producerii unei astfel de încălcări, Comisia examinează aceste solicitări de luare de măsuri și informații și date. În asemenea cazuri, Comisia oferă societății de reciclare în cauză posibilitatea de a-și face cunoscute opiniile cu privire la solicitarea de luare de măsuri și la informațiile și datele care o însoțesc.

(4) Comisia informează, de îndată și în conformitate cu dispozițiile relevante de drept al Uniunii, persoanele care au prezentat o solicitare în conformitate cu alineatul (1), cu privire la decizia sa de a aproba sau refuza solicitarea de luare de măsuri, indicând motivele care au stat la baza acestei decizii.

TITLUL VI

DIZPOZIȚII FINALE

Articolul 24

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 alineatul (8) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 30 decembrie 2013. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (8) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (8) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 25

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 26

Dispoziție tranzitorie

De la data publicării listei europene, statele membre pot autoriza, anterior datei aplicării prezentului regulament, reciclarea navelor în instalații de reciclare a navelor incluse pe lista europeană. În astfel de situații, Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 nu se aplică.

Articolul 27

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1013/2006

La articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, se adaugă următoarea literă:

„(i) navele care arborează pavilionul unui stat membru, care intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind reciclarea navelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 și a Directivei 2009/16/CE (JO L 330, 10.12.2013, p. 1).”

Articolul 28

Modificarea Directivei 2009/16/CE

La anexa IV din Directiva 2009/16/CE se adaugă următorul punct:

„49. Un certificat de inventar al materialelor periculoase sau o declarație de conformitate, aplicabil în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind reciclarea navelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 și a Directivei 2009/16/CE (JO L 330, 10.12.2013, p. 1).”

Articolul 29

Stimulent financiar

Până la 31 decembrie 2016, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind fezabilitatea instrumentului financiar care ar facilita reciclarea navelor în mod sigur și viabil și îl însoțește, după caz, de o propunere legislativă.

Articolul 30

Revizuire

(1) Comisia evaluează dacă încălcările prezentului regulament ar trebui incluse în domeniul de aplicare a Directivei 2008/99/CE pentru a obține o echivalență a dispozițiilor referitoare la încălcări între prezentul regulament și Regulamentul (CE) nr. 1013/2006. Comisia transmite raportul privind constatările sale însoțit, după caz, de o propunere legislativă, către Parlamentul European și Consiliu până la 31 decembrie 2014.

(2) Comisia revizuieste prezentul regulament în termen de cel mult 18 luni înainte de data intrării în vigoare a Convenției de la Hong Kong și transmite simultan, după caz, orice propuneri legislative corespunzătoare în acest sens. Această revizuire ține seama de includerea în lista europeană a instalațiilor de reciclare a navelor autorizate de Convenția de la Hong Kong, pentru a evita dublarea eforturilor și sarcina administrativă.

(3) Comisia menține prezentul regulament sub revizuire și, după caz, prezintă propuneri în timp util pentru a aborda evoluțiile legate de convenții internaționale, inclusiv Convenția de la Basel, dacă acest lucru se dovedește necesar.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (2), Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului, în termen de cinci ani de la aplicarea prezentului regulament, un raport privind aplicarea prezentului regulament și îl însoțește, după caz, de propuneri legislative menite să garanteze că obiectivele acestuia sunt îndeplinite și că impactul acestuia este asigurat și justificat.

Articolul 31

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în cea de a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 20 noiembrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Articolul 32

Aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică de la data la care survine prima dintre următoarele două date, dar nu mai devreme de 31 decembrie 2015:

(a) șase luni după data la care producția combinată maximă de reciclare a navelor corespunzând instalațiilor de reciclare a navelor incluse pe lista europeană reprezintă nu mai puțin de 2,5 milioane de tone deplasament ușor (LDT). Producția anuală de reciclare a navelor a unei instalații de reciclare a navelor se calculează ca suma greutateii navelor care au fost reciclate în cursul unui anumit an în instalația respectivă, exprimată în LDT. Producția anuală maximă de reciclare a navelor se determină prin alegerea valorii celei mai ridicate de pe parcursul perioadei de 10 ani precedente pentru fiecare instalație de reciclare a navelor în parte sau, în cazul unei instalații de reciclare a navelor nou autorizate, a celei mai ridicate valori anuale înregistrate în cadrul instalației respective; sau

(b) la 31 decembrie 2018.

(2) Cu toate acestea, următoarele dispoziții se aplică de la următoarele date:

(a) articolul 2, articolul 5 alineatul (2) al doilea paragraf, articolele 13, 14, 15, 16, 25 și 26 se aplică de la 31 decembrie 2014;

(b) articolul 5 alineatul (2) primul și al treilea paragraf și articolul 12 alineatele (1) și (8) se aplică de la 31 decembrie 2020.

(3) Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un aviz privind data aplicării prezentului regulament, atunci când sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1) litera (a).

(4) În cazul în care un stat membru și-a închis registrul național al navelor sau nu a avut înregistrări de nave sub pavilionul său pe parcursul unei perioade de trei ani și atât timp cât nu are nave înregistrate sub pavilionul său, respectivul stat membru poate deroga de la dispozițiile prezentului regulament, cu excepția articolelor 4, 5, 11, 12, 13, 14, 16 alineatul (6), 18, 19, 20, 21 și 22. În cazul în care un stat membru intenționează să beneficieze de derogarea menționată, acesta informează Comisia cel târziu la data aplicării prezentului regulament. Orice modificare ulterioară se comunică de asemenea Comisiei.

Pentru Consiliu
Președintele
V. LEŠKEVIČIUS

ANEXA I

CONTROLUL MATERIALOR PERICULOASE

Material periculos	Definiții	Măsuri de control
Azbest	Materiale care conțin azbest	Pentru toate navele, se interzic noi instalări de materiale care conțin azbest.
Substanțe care diminuează stratul de ozon	Substanțe controlate definite la articolul 1 alineatul (4) din Protocolul de la Montreal din 1987 privind substanțele care epuizează stratul de ozon, enumerate în anexele A, B, C sau E la protocolul respectiv în vigoare în momentul aplicării sau al interpretării prezentei anexe. Printre substanțele care epuizează stratul de ozon susceptibile de a fi prezente la bordul unei nave se numără, fără a se limita la acestea: halon 1211 bromoclorodifluorometan halon 1301 bromotrifluorometan halon 2402 1,2-dibromo-1,1,2,2-tetrafluoroetan (cunoscut și sub denumirea de halon 114B2) CFC-11 trichlorofluorometan CFC-12 diclorofluorometan CFC-113 1,1,2-tricloro-1,2,2-trifluoroetan CFC-114 1,2-dicloro-1,1,2,2-tetrafluoroetan CFC-115 cloropentafluoroetan HCFC-22 Clorodifluorometan	Instalările noi care conțin substanțe care epuizează stratul de ozon sunt interzise pentru toate navele.
Difenili policlorurați (PCB)	„Difenili policlorurați” înseamnă compuși aromatici formați astfel încât atomii de hidrogen din molecula de difenil (două inele de benzen legate printr-o singură legătură carbon-carbon) pot fi înlocuiți de până la 10 atomi de clorură	Pentru toate navele, se interzic instalările noi de materiale care conțin difenili policlorurați.
Acid perfluorooctan sulfonic (PFOS) ⁽¹⁾	„acid perfluorooctan sulfonic” înseamnă acid perfluorooctan sulfonic (PFOS) și derivații săi	Se interzic instalările noi care conțin acid perfluorooctan sulfonic (PFOS) și derivații săi, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ .
Compuși și sisteme antivegetative	Compuși și sisteme antivegetative reglementate în temeiul anexei I la Convenția internațională privind controlul sistemelor antivegetative dăunătoare utilizate la nave, 2001 (Convenția AFS) în vigoare la data aplicării sau a interpretării prezentei anexe.	1. Se interzice aplicarea pe nave a unor sisteme antivegetative care conțin compuși organostanici ca produs biocid sau a oricărui alt sistem antivegetativ a cărui aplicare sau folosire este interzisă de Convenția AFS.

Material periculos	Definiții	Măsuri de control
		2. Se interzice aplicarea sau utilizarea pe nave noi sau în noile instalări pe nave a unor compuși sau sisteme antivegetative într-un mod neconform Convenției AFS.

⁽¹⁾ Nu se aplică navelor care arborează pavilionul unei țări terțe.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind poluanții organici persistenți și de modificare a Directivei 79/117/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 7).

ANEXA II

LISTA ARTICOLELOR PENTRU INVENTARUL MATERIALELOR PERICULOASE

1. orice materiale periculoase enumerate în anexa I
 2. cadmiu și compuși ai cadmiului
 3. crom hexavalent și compuși ai cromului hexavalent
 4. plumb și compuși ai plumbului
 5. mercur și compuși ai mercurului
 6. difenili polibromurați (PBB)
 7. eteri de difenili polibromurați (PBDE)
 8. naftaline policlorurate (peste 3 atomi de clor)
 9. substanțe radioactive
 10. anumite parafine clorurate cu lanț scurt (cloroalcani de tip C10-C13)
 11. agenți bromurați de ignifugare (HBCDD)
-

REGULAMENTUL (UE) NR. 1258/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 20 noiembrie 2013

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 273/2004 privind precursorii drogurilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului actului legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) La 7 ianuarie 2010, Comisia a adoptat, în temeiul articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, un raport privind punerea în aplicare și funcționarea legislației comunitare în materie de supraveghere și control al comerțului cu precursori de droguri.
- (2) În raportul respectiv, Comisia a recomandat continuarea analizării modalităților de consolidare a controlului comerțului cu anhidridă acetică, substanță clasificată în categoria 2 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 273/2004, în temeiul articolului 2 litera (a) din respectivul regulament, în vederea unei mai bune prevenții a deturnării anhidridei acetice pentru producerea ilicită de heroină.
- (3) În concluziile sale din 25 mai 2010 privind funcționarea și punerea în aplicare a legislației Uniunii în materie de precursori ai drogurilor, Consiliul a invitat Comisia să propună modificări legislative după evaluarea atentă a impactului potențial al acestora asupra autorităților competente și a operatorilor economici din statele membre.
- (4) Prezentul regulament precizează definiția unei substanțe clasificate: în această privință, termenul „preparat farmaceutic”, care provine din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, adoptată la Viena la 19 decembrie 1988, este eliminat deoarece are deja un corespondent în terminologia relevantă din actele juridice ale Uniunii, și anume „medicamente”. În plus, termenul „alte preparate”

este eliminat deoarece conduce la duplicarea termenului „amestecuri”, care a fost deja utilizat în definiția respectivă.

- (5) Ar trebui să fie introdusă o definiție a termenului „utilizator” pentru persoanele care dețin substanțe în alte scopuri decât introducerea lor pe piață și ar trebui să se precizeze obligația care revine persoanelor care folosesc substanțe clasificate în categoria 1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 273/2004 pentru alte scopuri decât introducerea lor pe piață de a obține o autorizație în acest sens.
- (6) Ar trebui să fie introduse norme mai detaliate privind înregistrarea, pentru a asigura condiții uniforme de înregistrare, în toate statele membre, a substanțelor clasificate în categoria 2 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 273/2004. Obligația de înregistrare a substanțelor clasificate într-o nouă subcategorie 2A din anexa I la regulamentul menționat, ar trebui să revină atât operatorilor, cât și utilizatorilor.
- (7) În situația în care se percep taxe pentru obținerea unei autorizații sau a unei înregistrări, statele membre ar trebui să ia în considerare ajustarea acestor taxe astfel încât să garanteze competitivitatea microîntreprinderilor.
- (8) Ar trebui să fie precizată posibilitatea statelor membre de a acționa în legătură cu tranzacțiile suspecte cu substanțe neclasificate, pentru a le permite acestora să reacționeze mai rapid cu privire la noile tendințe privind producerea ilicită de droguri.
- (9) Ar trebui să fie creată o bază de date europeană („bază de date europeană”) privind precursorii de droguri pentru a simplifica raportarea de către statele membre a confiscărilor și a transporturilor interceptate, pe cât posibil într-o formă agregată și anonimată, într-un mod cât mai puțin intruziv în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, ținând seama de cele mai recente tehnologii de protecție a vieții private și de principiul limitării datelor. Baza de date europeană ar trebui, de asemenea, să funcționeze ca un registru european al operatorilor și utilizatorilor care dețin o licență sau o înregistrare, fapt care va facilita verificarea legitimității tranzacțiilor comerciale care implică substanțe clasificate și care ar trebui să permită operatorilor să furnizeze autorităților competente informații cu privire la tranzacțiile lor care implică substanțe clasificate.
- (10) Regulamentul (CE) nr. 273/2004, astfel cum este modificat de prezentul regulament, prevede prelucrarea informațiilor, inclusiv a datelor personale, pentru a permite autorităților competente să monitorizeze introducerea pe piață a precursorilor drogurilor și să prevină deturnarea substanțelor clasificate. Prelucrarea datelor cu caracter personal ar trebui realizată într-un mod

⁽¹⁾ JO C 76, 14.3.2013, p. 54.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 23 octombrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 15 noiembrie 2013.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 privind precursorii drogurilor (JO L 47, 18.2.2004, p. 1).

compatibil cu scopul regulamentului menționat și în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și, în special, în conformitate cu cerințele Uniunii referitoare la calitatea datelor, la proporționalitate, la limitarea scopului, la drepturile de informare, de acces la date și de rectificare, de ștergere și de blocare a acestora, precum și referitoare la măsurile organizatorice și tehnice și la transferurile internaționale de date personale.

- (11) Prelucrarea datelor cu caracter personal în sensul Regulamentului (CE) nr. 273/2004, astfel cum este modificat de prezentul regulament, și în sensul actelor delegate și de punere în aplicare adoptate în temeiul acestuia, ar trebui să respecte viața privată și de familie garantate în special de articolul 8 din Convenția pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale („CEDO”) precum și drepturile cu privire la respectarea vieții private și de familie și a protecției datelor cu caracter personal garantate de articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Actele delegate și de executare ar trebui să garanteze că orice prelucrare a datelor cu caracter personal se realizează în conformitate cu Directiva 95/46/CE și Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
- (12) Anhidrida acetică, clasificată în prezent în categoria 2 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 273/2004, ar trebui să fie inclusă într-o nouă subcategorie 2A din anexa I la respectivul regulament pentru a permite întărirea controlului asupra comerțului cu aceasta. Restul substanțelor din categoria 2 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 273/2004 ar trebui să fie incluse într-o nouă subcategorie 2B din anexa I la respectivul regulament.
- (13) Regulamentul (CE) nr. 273/2004 conferă Comisiei, în vederea punerii în aplicare a unora dintre dispozițiile acestuia, competențe care urmează a fi exercitate în conformitate cu procedurile stabilite în Decizia 1999/468/CE a Consiliului ⁽³⁾.
- (14) Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, aceste competențe ar trebui alinate la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (15) Pentru realizarea obiectivelor Regulamentului (CE) nr. 273/2004, astfel cum este modificat de prezentul regulament, competențele de adoptare a actelor legislative în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegate Comisiei în ceea ce privește specificarea

cerințelor și condițiilor privind acordarea autorizației și a înregistrării, înscrierea în baza de date europeană a operatorilor și utilizatorilor care au obținut o autorizație sau o înregistrare, obținerea și utilizarea declarațiilor vamale, documentarea și etichetarea amestecurilor care conțin substanțe clasificate, furnizarea de către operatori a informațiilor referitoare la tranzacțiile care implică substanțe clasificate și obligația de a informa statele membre în legătură cu aplicarea măsurilor de supraveghere prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 273/2004, precum și privind modificarea anexelor la acesta. Respectivele acte delegate ar trebui să determine, de asemenea, categoriile de date cu caracter personal care pot fi prelucrate de către statele membre și de către operatori în temeiul Regulamentului (CE) nr. 273/2004, categoriile de date cu caracter personal care pot fi stocate în baza de date europeană, precum și garanțiile referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. În cursul pregătirii și elaborării actelor delegate, Comisia ar trebui să garanteze transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.

- (16) Este, de asemenea, important ca, la pregătirea actelor delegate referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal, Comisia să solicite avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor.
- (17) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 273/2004, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾. Procedura de examinare ar trebui utilizată pentru adoptarea actelor de punere în aplicare în vederea stabilirii de detalii cu privire la modul în care declarațiile clienților ar trebui furnizate în format electronic și pentru stabilirea de detalii cu privire la modul de înregistrare într-o bază de date europeană a informațiilor privind tranzacțiile cu substanțe clasificate efectuate de operatori.
- (18) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume consolidarea normelor privind înregistrarea operatorilor care introduc pe piață sau care dețin substanțe clasificate în categoria 2 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 273/2004, în special anhidridă acetică, în scopul de a preveni deturnarea acestora pentru producerea ilicită de droguri, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, deoarece traficanții profită de diferențele existente la nivel național privind înregistrarea și își transferă activitățile ilicite acolo unde precursorii drogurilor sunt mai ușor de deturnat, și, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽³⁾ Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

proportionalității, astfel cum este enunțat la articolul susmenționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului menționat.

- (19) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și a emis un aviz la 18 ianuarie 2013 ⁽¹⁾.
- (20) Regulamentul (CE) nr. 273/2004 ar trebui, prin urmare, să fie modificat în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 273/2004 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Domeniul de aplicare și obiectivele

Prezentul regulament stabilește măsurile armonizate pentru controlul și supravegherea, în interiorul Uniunii, a anumitor substanțe utilizate frecvent la fabricarea ilicită de stupefiante și substanțe psihotrope, cu scopul de a împiedica deturnarea acestora.”

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

- (a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) «substanță clasificată» înseamnă orice substanță enumerată la anexa I care poate fi utilizată pentru fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope, inclusiv amestecuri și produse naturale care conțin astfel de substanțe, exclusiv însă amestecuri și produse naturale care conțin substanțe clasificate și care sunt compuse în așa fel încât substanțele clasificate nu pot fi utilizate sau extrase cu ușurință prin mijloace gata de utilizare sau viabile din punct de vedere economic, medicamentele în sensul definiției de la articolul 1 punctul 2 din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) precum și medicamentele de uz veterinar în sensul definiției de la articolul 1 punctul 2 din Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului (**);

(*) Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67).

(**) Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare (JO L 311, 28.11.2001, p. 1).”;

- (b) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) «introducere pe piață» înseamnă orice furnizare, contra cost sau gratuită, a unor substanțe clasificate

în Uniune; sau depozitarea, fabricarea, producerea, prelucrarea, comerțul, distribuția sau brokerajul acestor substanțe în vederea furnizării lor în Uniune;”;

- (c) se adaugă următoarele litere:

„(h) «utilizator» înseamnă o persoană fizică sau juridică, alta decât operatorul, care deține o substanță clasificată și este implicată în prelucrarea, formularea, consumul, depozitarea, păstrarea, tratarea, încărcarea în recipiente, transferul dintr-un recipient în altul, amestecarea, transformarea sau orice altă utilizare a substanțelor clasificate;

(i) «produs natural» înseamnă un organism sau o parte din acesta, sub orice formă, sau orice substanțe prezente în natură, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 39 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).”

3. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Pentru a putea deține sau introduce pe piață substanțe clasificate în categoria 1 din anexa I, operatorii și utilizatorii trebuie să obțină o autorizație de la autoritățile competente din statul membru în care sunt stabiliți. Autoritățile competente pot acorda autorizații speciale farmaciilor, dispensarelor veterinare, anumitor categorii de autorități publice sau forțelor armate. Astfel de autorizații speciale sunt valabile numai pentru utilizarea substanțelor clasificate din categoria 1 din anexa I în domeniile de activitate oficiale ale operatorilor în cauză.

(3) Orice operator care deține o autorizație furnizează substanțe clasificate în categoria 1 din anexa I numai operatorilor sau utilizatorilor care dețin de asemenea o astfel de autorizație și au semnat o declarație a clientului, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1).”;

- (b) alineatele (5), (6) și (7) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Fără a aduce atingere alineatului (8), autoritățile competente pot fie să limiteze valabilitatea autorizației la o perioadă de cel mult trei ani, fie să îi oblige pe operatori și pe utilizatori să demonstreze, la intervale

(¹) Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

de cel mult trei ani, că îndeplinesc în continuare condițiile pe baza cărora a fost acordată autorizația. În autorizație se menționează operațiunea sau operațiunile pentru care aceasta a fost acordată, precum și substanțele clasificate în cauză. Autoritățile competente acordă, în principiu, autorizații speciale pe durată nelimitată, dar pot fi suspendate sau revocate în cazul în care există motive rezonabile pentru a crede că deținătorul nu mai este în măsură să dețină autorizația sau că nu mai îndeplinește cerințele pe baza cărora a fost acordată autorizația.

(6) Operatorii trebuie să obțină o înregistrare din partea autorităților competente din statului membru în care sunt stabiliți, înainte de a introduce pe piață substanțe clasificate în categoria 2 din anexa I. De la 1 iulie 2015, utilizatorii trebuie să obțină o înregistrare din partea autorităților competente din statul membru în care sunt stabiliți înainte de a deține substanțe clasificate în subcategoria 2A din anexa I. Autoritățile competente pot acorda înregistrări speciale farmaciilor, dispensarelor veterinare, anumitor categorii de autorități publice sau forțelor armate. Astfel de înregistrări speciale sunt considerate valabile numai pentru utilizarea substanțelor clasificate în categoria 2 din anexa I în cadrul domeniilor de activitate oficiale ale operatorilor sau utilizatorilor în cauză.

(6a) Orice operator care deține o înregistrare furnizează substanțe clasificate în subcategoria 2A din anexa I numai altor operatori sau utilizatori care de asemenea dețin o astfel de înregistrare și au semnat o declarație a clientului, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1).

(6b) Atunci când au în vedere acordarea unei înregistrări, autoritățile competente iau în considerare în special competența și integritatea solicitantului. Autoritățile competente refuză înregistrarea dacă există motive rezonabile de îndoială privind caracterul adecvat și fiabilitatea solicitantului sau ale persoanei responsabile de comercializarea substanțelor clasificate. Autoritățile competente pot să revoce sau să suspende înregistrarea dacă există motive rezonabile pentru a crede că deținătorul nu mai este în măsură să dețină înregistrarea sau că nu mai îndeplinește cerințele pe baza cărora a fost acordată înregistrarea.

(6c) Autoritățile competente pot impune operatorilor și utilizatorilor plata unei taxe pentru cererea de acordare a autorizației sau a înregistrării.

În situația în care se percepe o taxă, autoritățile competente iau în considerare ajustarea baremului de taxe în funcție de dimensiunea întreprinderii. Astfel de taxe se percep într-un mod nediscriminatoriu, iar valoarea lor nu poate depăși costul prelucrării cererii.

(7) Autoritățile competente introduc operatorii și utilizatorii care au obținut o autorizație sau o înregistrare în baza de date europeană menționată la articolul 13a.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15a în ceea ce privește cerințele și condițiile pentru:

- (a) acordarea autorizației, inclusiv, dacă este relevant, categoriile de date cu caracter personal care trebuie furnizate;
- (b) acordarea înregistrării, inclusiv, dacă este relevant, categoriile de date cu caracter personal care trebuie furnizate;
- (c) înscrierea operatorilor și utilizatorilor care au obținut o autorizație sau o înregistrare în baza de date europeană menționată la articolul 13a, în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

Categoriile de date cu caracter personal menționate la primul paragraf literele (a) și (b) din prezentul alineat nu includ categoriile speciale de date, menționate la articolul 8 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*).

(*) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31)."

4. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere alineatului (4) din prezentul articol și nici articolelor 6 și 14, orice operator stabilit în Uniune care furnizează unui client o substanță clasificată în categoria 1 sau 2 din anexa I obține de la clientul respectiv o declarație în care se precizează utilizarea sau utilizările specifice ale substanțelor clasificate. Operatorul obține o declarație separată pentru fiecare substanță clasificată. Declarația menționată respectă modelul stabilit la punctul 1 din anexa III. În cazul persoanelor juridice, declarația se face pe un document cu antet.”;

- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Un comerciant care furnizează substanțe clasificate în categoria 1 din anexa I ștampilează și datează un exemplar din declarația clientului, certificând conformitatea acestuia cu originalul. Acest exemplar trebuie să însoțească întotdeauna substanțele din categoria I care circulă în interiorul Uniunii și trebuie prezentat la cerere autorităților competente însărcinate cu verificarea conținutului vehiculelor în timpul operațiunilor de transport.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15a privind cerințele și condițiile pentru obținerea și utilizarea declarațiilor clientului.”

5. La articolul 5 se adaugă următorul alineat:

„(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15a privind cerințele și condițiile pentru documentația privind amestecurile care conțin substanțe clasificate.”

6. La articolul 7 se adaugă următorul paragraf:

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15a privind cerințele și condițiile pentru etichetarea amestecurilor care conțin substanțe clasificate.”

7. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Notificarea autorităților competente

(1) Operatorii notifică de îndată autorităților competente orice împrejurări, cum ar fi comenzile sau tranzacțiile neobișnuite cu substanțe clasificate care urmează să fie introduse pe piață, care sugerează că astfel de substanțe ar putea fi deținute către fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope. În acest scop, operatorii furnizează orice informații disponibile care să permită autorităților competente să verifice legitimitatea comenzii sau a tranzacției relevante.

(2) Operatorii furnizează autorităților competente, în formă succintă, informațiile relevante cu privire la tranzacțiile acestora care implică substanțe clasificate.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15a privind cerințele și condițiile impuse operatorilor privind furnizarea de informații, astfel cum este prevăzut la alineatul (2) din prezentul articol, inclusiv, dacă este relevant, categoriile de date cu caracter personal care trebuie prelucrate în acest scop, precum și garanțiile referitoare la prelucrarea respectivelor date cu caracter personal.

(4) Operatorii nu dezvăluie niciun fel de date cu caracter personal culese în temeiul prezentului regulament decât autorităților competente.”

8. La articolul 9, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia elaborează și actualizează permanent orientări pentru a facilita cooperarea dintre autoritățile competente, operatori și industria chimică, în special în ceea ce privește substanțele neclasificate.”

9. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) să intre în sediile comerciale ale operatorilor și ale utilizatorilor pentru a obține dovada neregulilor;

(c) după caz, să rețină și să confiscă loturile care nu respectă dispozițiile prezentului regulament.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fiecare stat membru poate adopta măsurile necesare pentru a permite autorităților sale competente să controleze și monitorizeze tranzacțiile suspecte care implică substanțe neclasificate, în special:

(a) să obțină informații privind orice comenzi de substanțe neclasificate sau orice operațiuni care implică astfel de substanțe;

(b) să intre în sediile comerciale pentru a obține dovezi privind tranzacțiile suspecte care implică substanțe neclasificate;

(c) atunci când este necesar, să rețină și să confiscă loturile pentru a preveni utilizarea substanțelor specifice neclasificate pentru fabricarea ilicită de stupefiante sau substanțe psihotrope.

(3) Autoritățile competente respectă confidențialitatea informațiilor comerciale.”

10. Articolele 13-16 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 13

Comunicări din partea statelor membre

(1) Pentru a permite efectuarea adaptărilor necesare ale procedurilor de supraveghere a comerțului cu substanțe clasificate și cu substanțe neclasificate, autoritățile competente din fiecare stat membru comunică Comisiei, în format electronic, în timp util, prin intermediul bazei de date europene menționată la articolul 13a, toate informațiile relevante privind punerea în aplicare a măsurilor de supraveghere stabilite de prezentul regulament, în special în ceea ce privește substanțele folosite la fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope și metodele de deținere și fabricare ilicită, precum și comerțul legal cu acestea.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15a pentru a preciza condițiile și cerințele impuse operatorilor privind informațiile care trebuie furnizate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

(3) Comisia prezintă Organismului Internațional de Control al Stupefiantelor, în conformitate cu articolul 12 alineatul (12) din Convenția Organizației Națiunilor Unite și prin consultare cu statele membre, un rezumat al comunicărilor efectuate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

Articolul 13a

Baza de date europeană privind precursorii de droguri

(1) Comisia elaborează o bază de date europeană privind precursorii de droguri cu următoarele funcții:

- (a) facilitarea comunicării de informații, pe cât posibil într-o formă agregată și anonimată, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1), a sintezei și analizei acestora la nivelul Uniunii, precum și a raportării către Organismul Internațional de Control al Stupefiantelor în conformitate cu articolul 13 alineatul (3);
- (b) constituirea unui registru european al operatorilor și utilizatorilor cărora le-a fost acordată o autorizație în temeiul articolului 3 alineatul (2) sau o înregistrare în temeiul articolului 3 alineatul (6);
- (c) facilitarea sarcinii operatorilor de a furniza autorităților competente informații cu privire la tranzacțiile lor în conformitate cu articolul 8 alineatul (2), în format electronic, astfel cum se specifică în măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 14.

Datele cu caracter personal sunt incluse în baza de date europeană numai după adoptarea actelor delegate menționate la articolul 3 alineatul (8) și la articolul 8 alineatul (3).

(2) Comisia și autoritățile competente iau toate măsurile necesare pentru a asigura securitatea, confidențialitatea și exactitatea datelor cu caracter personal aflate în baza de date europeană și pentru a asigura faptul că drepturile persoanelor vizate sunt protejate în conformitate cu Directiva 95/46/CE și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(3) Informațiile obținute în temeiul prezentului regulament, inclusiv datele cu caracter personal, sunt utilizate în conformitate cu legislația aplicabilă privind protecția datelor cu caracter personal și nu sunt reținute mai mult timp decât este necesar în scopul prezentului regulament. Este interzisă prelucrarea categoriilor speciale de date menționate la articolul 8 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE și la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(4) Comisia pune la dispoziția publicului o informații cuprinzătoare și redactate în termeni clari ușor de înțeles privind baza de date europeană în conformitate cu articolele 10 și 11 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 13b

Protecția datelor

(1) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente din statele membre se efectuează în conformitate cu legislația și normele administrative naționale de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE și sub supravegherea autorității de supraveghere din statul membru menționată la articolul 28 din respectiva directivă.

(2) Fără a se aduce atingere articolului 13 din Directiva 95/46/CE, datele cu caracter personal obținute sau prelucrate în temeiul prezentului regulament sunt utilizate exclusiv în scopul prevenirii deturnării substanțelor clasificate.

(3) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Comisie, inclusiv în scopul includerii în baza de date europeană, se efectuează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și sub supravegherea Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

(4) Statele membre și Comisia nu prelucrează date cu caracter personal într-un mod care nu este compatibil cu scopurile prevăzute la articolul 13a.

Articolul 14

Acte de punere în aplicare

(1) Comisia poate adopta următoarele acte de punere în aplicare:

- (a) norme privind modul în care se furnizează în format electronic declarațiile clientului la care se face referire la articolul 4, după caz;
- (b) norme privind modul de furnizare a informațiilor menționate la articolul 8 alineatul (2), inclusiv în format electronic, pentru o bază de date europeană, după caz;
- (c) norme procedurale pentru acordarea autorizațiilor și a înregistrărilor și pentru introducerea operatorilor și a utilizatorilor în baza de date europeană, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatele (2), (6) și (7).

(2) Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 14a alineatul (2).

Articolul 14a

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru precursorii de droguri instituit prin articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului (**). Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (***)

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 15

Adaptarea anexelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 15a, pentru a adapta anexele I, II și III la noile tendințe privind deturnarea precursorilor drogurilor și pentru a transpune orice modificare din tabelele din anexa la Convenția Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 15a

Exercitarea delegării de competențe

(1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, sub rezerva condițiilor stabilite la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată, la articolul 3 alineatul (8), articolul 4 alineatul (4), articolul 5 alineatul (7), articolul 7 al doilea paragraf, articolul 8 alineatul (3), articolul 13 alineatul (2) și la articolul 15, se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 30 decembrie 2013. Comisia redactează un raport cu privire la delegarea de competență cu cel puțin nouă luni înainte de sfârșitul perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune unei astfel de prelungiri cu cel puțin trei luni înainte de sfârșitul fiecărei perioade.

(3) Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 3 alineatul (8), articolul 4 alineatul (4), articolul 5 alineatul (7), articolul 7 al doilea paragraf, articolul 8 alineatul (3), articolul 13 alineatul (2) și la articolul 15, poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe precizată în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua următoare publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunui act delegat aflate deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (8), al articolului 4 alineatul (4), al articolului 5 alineatul (7), al articolului 7 al doilea paragraf, al articolului 8 alineatul (3), al articolului 13 alineatul (2) sau al articolului 15 intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu prezintă obiecții în termen de două luni de la notificarea actului în cauză către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 16

Informații privind măsurile adoptate de statele membre

(1) Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile pe care le adoptă în temeiul prezentului regulament, în special cu privire la măsurile adoptate în temeiul articolelor 10 și 12. Statele membre comunică, de asemenea, orice modificări ulterioare ale acestor măsuri.

(2) Comisia comunică aceste informații celorlalte state membre.

(3) Până la 31 decembrie 2019, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare și funcționarea prezentului regulament și, în special, în ceea ce privește eventuala necesitate de a întreprinde acțiuni suplimentare pentru supravegherea și controlul tranzacțiilor suspecte cu substanțe neclasificate.

(*) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

(**) Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri între Comunitate și țările terțe (JO L 22, 26.1.2005, p. 1).

(***) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13)."

11. Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Lista substanțelor clasificate”;

(b) în lista substanțelor la categoria 1, codul NC pentru norefedrină se înlocuiește cu următorul:

„2939 44 00”;

(c) în lista substanțelor la categoria 1, se adaugă următoarea substanță:

„alfa-fenilacetoacetoneitril, cod NC 2926 90 95, nr. CAS 4468-48-8”;

(d) textul aferent categoriei 2 se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa la prezentul regulament.

12. În anexa III, cuvântul „autorizație/” se elimină.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 20 noiembrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
V. LEŠKEVIČIUS

ANEXĂ

CATEGORIA 2

SUBCATEGORIA 2A

Substanță	Denumirea NC (dacă este diferită)	Cod NC ⁽¹⁾	Nr. CAS ⁽²⁾
Anhidridă acetică		2915 24 00	108-24-7

Sărurile substanțelor enumerate în această categorie, ori de câte ori există posibilitatea ca acestea să existe.

SUBCATEGORIA 2B

Substanță	Denumirea NC (dacă este diferită)	Cod NC ⁽¹⁾	Nr. CAS ⁽²⁾
Acid fenilacetic		2916 34 00	103-82-2
Acid antranilic		2922 43 00	118-92-3
Piperidină		2933 32 00	110-89-4
Permanganat de potasiu		2841 61 00	7722-64-7

Sărurile substanțelor enumerate în această categorie, ori de câte ori există posibilitatea ca acestea să existe.

⁽¹⁾ JO L 290, 28.10.2002, p. 1.

⁽²⁾ Nr. CAS este „numărul de înregistrare *Chemical Abstracts Service*”, care este un identificator numeric unic corespunzător fiecărei substanțe și structurii acesteia. Numărul CAS este specific fiecărui izomer și fiecărei sări a unui izomer. Numerele CAS pentru sărurile substanțelor enumerate mai sus se interpretează ca fiind diferite de cele date.

REGULAMENTUL (UE) NR. 1259/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 20 noiembrie 2013

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 111/2005 al Consiliului de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri între Comunitate și țările terțe

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) La 7 ianuarie 2010, Comisia a adoptat, în temeiul articolului 32 din Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului ⁽²⁾, un raport privind punerea în aplicare și funcționarea legislației comunitare în materie de monitorizare și control al comerțului cu precursori de droguri.

(2) Comerțul cu medicamente nu este controlat în cadrul actualului sistem de control pentru precursorii de droguri al Uniunii, întrucât acestea sunt în prezent excluse din definiția substanțelor clasificate.

(3) Raportul Comisiei a subliniat faptul că medicamentele care conțin efedrină și pseudoefedrină sunt deturnate în scopul fabricării ilicite de droguri în afara Uniunii, ca substitut pentru efedrina și pseudoefedrina controlate la nivel internațional. Prin urmare, Comisia a recomandat intensificarea controlului asupra comerțului internațional cu medicamente care conțin efedrină sau pseudoefedrină, exportate din sau aflate în tranzit pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a împiedica deturnarea acestora în scopul fabricării ilicite de stupefiante sau de substanțe psihotrope.

(4) În concluziile sale din 25 mai 2010 cu privire la funcționarea și punerea în aplicare a legislației UE în materie de precursori ai drogurilor, Consiliul a invitat Comisia să propună modificări legislative în urma evaluării atente a impactului pe care aceasta l-ar putea avea asupra autorităților și operatorilor economici din statele membre.

(5) Prezentul regulament precizează definiția unei substanțe clasificate: în acest sens, termenul „preparat farmaceutic” care provine din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, adoptată la Viena la 19 decembrie 1988 („Convenția Organizației Națiunilor Unite”), este eliminat deoarece are deja un corespondent în terminologia relevantă din actele juridice ale Uniunii, și anume „medicamente”. De asemenea, termenul „alte preparate” este eliminat, deoarece duce la duplicarea termenului „amestecuri” utilizat deja în definiția respectivă.

(6) Ar trebui să se introducă norme privind suspendarea sau revocarea înregistrării unui operator în vederea alinierii la normele actuale de suspendare sau de revocare a unei autorizații.

(7) Medicamentele și medicamentele de uz veterinar (denumite în continuare „medicamente”) care conțin efedrină sau pseudoefedrină ar trebui controlate fără a împiedica prin aceasta comerțul lor legitim. În acest scop, ar trebui să se adauge o nouă categorie (Categoriea 4) în anexa la Regulamentul (CE) nr. 111/2005 care enumeră medicamentele care conțin anumite substanțe clasificate.

(8) Exportul de medicamente incluse în categoria 4 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 111/2005, astfel cum a fost modificat prin prezentul regulament, ar trebui precedat de o autorizație de export și de o notificare prealabilă exportului transmisă de autoritățile competente din Uniune către autoritățile competente din țara de destinație.

(9) Autorităților competente din statele membre ar trebui să li se confere competența de a intercepta sau de a confisca medicamente în cazul în care există motive rezonabile de a suspecta că acestea sunt destinate fabricării ilicite de stupefiante sau de substanțe psihotrope, atunci când sunt exportate, importate sau în tranzit.

(10) Pentru a permite statelor membre să reacționeze mai rapid la noile tendințe în ceea ce privește deturnarea precursorilor de droguri, ar trebui să se clarifice posibilitățile lor de a acționa în cazul tranzacțiilor suspecte care implică substanțe neclasificate. În acest scop, statele membre ar trebui să fie în măsură să își împuternicească autoritățile competente să obțină informații cu privire la orice comandă sau la orice operațiune care implică substanțe neclasificate – sau să intre în sediile comerciale pentru a obține dovezi privind tranzacțiile suspecte – care implică astfel de substanțe. De asemenea, autoritățile

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 23 octombrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 15 noiembrie 2013.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri între Comunitate și țările terțe (JO L 22, 26.1.2005, p. 1).

competente ar trebui să prevină introducerea sau ieșirea de pe teritoriul vamal al Uniunii a substanțelor neclasificate, în cazul în care se poate demonstra că astfel de substanțe vor fi utilizate la fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope. Astfel de substanțe neclasificate ar trebui considerate drept propuse spre includere în lista voluntară de monitorizare a substanțelor neclasificate.

- (11) Autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să facă schimb reciproc de informații, precum și cu Comisia, prin intermediul bazei de date europene privind precursorii de droguri („baza de date europeană”), instituită în temeiul Regulamentului (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, în ceea ce privește confiscările și transporturile interceptate, în vederea îmbunătățirii nivelului general al informațiilor privind comerțul cu precursori de droguri, inclusiv cu medicamente. Baza de date europeană ar trebui să fie utilizată pentru a simplifica raportarea de către statele membre a confiscărilor și a transporturilor interceptate. De asemenea, baza de date europeană ar trebui să servească drept un registru european al operatorilor titulari ai unei autorizații sau ai unei înregistrări, ceea ce va facilita verificarea legitimității tranzacțiilor lor cu substanțe clasificate și ar trebui să permită operatorilor să furnizeze autorităților competente informații cu privire la exporturile, importurile sau activitățile lor intermediare care implică substanțe clasificate. Registrul european ar trebui actualizat periodic, iar informațiile pe care le conține ar trebui utilizate de Comisie și de autoritățile competente ale statelor membre doar în scopul prevenirii deținerii precursorilor de droguri către piața ilegală.

- (12) Regulamentul (CE) nr. 111/2005 prevede prelucrarea datelor. Respectiva prelucrare a datelor poate include și date cu caracter personal și ar trebui să se desfășoare în conformitate cu dreptul Uniunii.

- (13) Prelucrarea datelor cu caracter personal în sensul Regulamentului (CE) nr. 111/2005, astfel cum este modificat prin prezentul regulament, precum și orice acte delegate și cele de punere în aplicare adoptate în temeiul acestuia ar trebui să respecte dreptul fundamental la respectarea vieții private și de familie recunoscute în articolul 8 din Convenția pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și dreptul la respectarea vieții private și de familie și a protecției datelor cu caracter personal garantate de articolele 7 și, respectiv, 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 privind precursorii de droguri (JO L 47, 18.2.2004, p. 1).

- (14) Statele membre și Comisia ar trebui să prelucreză datele cu caracter personal numai într-un mod compatibil cu Regulamentul (CE) nr. 111/2005, astfel cum este modificat prin prezentul regulament, și cu actele delegate și cele de punere în aplicare adoptate în temeiul acestuia. Respectiv date ar trebui prelucrate în conformitate cu legislația Uniunii referitoare la protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal, în special Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.

- (15) Regulamentul (CE) nr. 111/2005 conferă competențe Comisiei în vederea punerii în aplicare a unora dintre dispozițiile acestuia ce urmează a fi exercitate în conformitate cu procedurile stabilite în Decizia 1999/468/CE a Consiliului ⁽⁴⁾.

- (16) Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, competențele respective ar trebui să fie aliniate la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”).

- (17) În vederea atingerii obiectivelor Regulamentului (CE) nr. 111/2005, astfel cum este modificat prin prezentul regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în scopul de a stabili condițiile pentru acordarea autorizațiilor și a înregistrării și pentru stabilirea cazurilor în care nu este necesară o autorizație sau o înregistrare, de a stabili criteriile prin care se determină modul în care poate fi demonstrat scopul licit al tranzacției, de a determina informațiile care sunt necesare autorităților competente și Comisiei pentru a permite acestora să monitorizeze exporturile, importurile sau activitățile intermediare ale operatorilor, să stabilească lista țărilor de destinație în cazul cărora exporturile de substanțe clasificate în categoriile 2 și 3 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 111/2005 urmează să fie precedate de o notificare prealabilă exportului, să determine proceduri simplificate de notificare prealabile exportului și să stabilească criteriile comune aplicabile de către autoritățile competente, să determine proceduri simplificate privind autorizația de export și să stabilească criteriile comune aplicabile de către autoritățile competente, precum și să

⁽²⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽⁴⁾ Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23).

adapteze anexa la Regulamentul (CE) nr. 111/2005 pentru a răspunde noilor tendințe în deturnarea precursorilor de droguri și pentru a transpune orice modificare a tabelelor din anexa la Convenția Națiunilor Unite. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să efectueze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. La pregătirea și elaborarea actelor delegate, Comisia ar trebui să garanteze transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

- (18) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 111/2005, astfel cum este modificat prin prezentul regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare, și anume pentru a institui un model de autorizare, normele procedurale privind furnizarea informațiilor care sunt necesare autorităților competente în vederea monitorizării exportului, a importului sau a activităților intermediare ale operatorilor și măsurile pentru a asigura monitorizarea eficace a comerțului cu precursori de droguri dintre Uniune și țările terțe, în special în ceea ce privește întocmirea și utilizarea formularelor de autorizare de export și de import, în scopul prevenirii deturnării precursorilor de droguri. Competențele respective ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (19) Respectivetele acte delegate și acte de punere în aplicare, adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 111/2005 astfel cum este modificat prin prezentul regulament, ar trebui să garanteze controlul și monitorizarea operatorilor în mod sistematic și coerent.
- (20) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și a emis un aviz la 18 ianuarie 2013 ⁽²⁾.
- (21) Regulamentul (CE) nr. 111/2005 ar trebui, prin urmare, să fie modificat în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 111/2005 se modifică după cum urmează:

1. În titlul regulamentului, precum și la articolul 1, la articolul 2 literele (d) și (e), la articolul 10 alineatul (1), la articolul 17 primul paragraf, la articolul 20 primul paragraf și la articolul 25, cuvântul „Comunitate” se înlocuiește cu „Uniune”. La articolul 2 litera (e), precum și la articolul 13 alineatul (1) litera (d), la articolul 14 alineatul (1) primul paragraf, la articolul 14 alineatul (2), la articolul 18 și la articolul 22 primul paragraf, sintagma „teritoriul vamal al

Comunității” se înlocuiește cu sintagma „teritoriul vamal al Uniunii”. La articolul 12 alineatul (1) primul paragraf, sintagma „teritoriul vamal al Comunității” se înlocuiește cu sintagma „teritoriul vamal al Uniunii”.

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

- (a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) «substanță clasificată» înseamnă orice substanță inclusă în lista din anexă care poate fi utilizată la fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope, inclusiv amestecuri și produse naturale care conțin astfel de substanțe, excluzând, însă, produsele naturale și amestecurile care conțin substanțe clasificate și care sunt compuse în așa fel încât substanțele clasificate nu pot fi utilizate sau extrase cu ușurință prin mijloace gata de utilizare sau viabile din punct de vedere economic, medicamentele astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 2 din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) și medicamentele de uz veterinar astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 2 din Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului (**), cu excepția medicamentelor și a medicamentelor de uz veterinar incluse în lista din anexă;

(*) Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67).

(**) Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare (JO L 311, 28.11.2001, p. 1).”;

- (b) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) «import» înseamnă orice intrare a substanțelor clasificate cu statut de mărfuri din afara Uniunii pe teritoriul vamal al Uniunii, inclusiv depozitarea temporară, intrarea într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber, plasarea sub un regim suspensiv și punerea în liberă circulație în sensul Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului (*);

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽²⁾ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

(*) Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, 19.10.1992, p. 1).”;

(c) litera (j) se înlocuiește cu următorul text:

„(j) «produs natural» înseamnă un organism sau o parte dintr-un organism în orice formă sau orice substanță prezentă în natură în sensul articolului 3 punctul 39 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).”

3. La articolul 3, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Toate importurile, exporturile sau activitățile intermediare care implică substanțe clasificate, cu excepția substanțelor incluse în categoria 4 din anexă, sunt însoțite de operator cu documente vamale și comerciale, precum și cu declarații sumare, declarații vamale, facturi, manifestele mărfurilor, documente de transport și alte documente de expediție.”

4. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Operatorii se asigură că pe orice ambalaj care conține substanțe clasificate, cu excepția substanțelor incluse în categoria 4 din anexă, se aplică o etichetă care indică denumirea acestora, astfel cum figurează în anexă, sau, în cazul în care este vorba de un amestec sau de un produs natural, denumirea acestuia și denumirea oricărei substanțe clasificate, cu excepția substanțelor incluse în categoria 4 din anexă, astfel cum figurează în anexă, prezente în amestec sau în produsul natural. Operatorii pot aplica, în plus, etichetele lor obișnuite.”

5. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În absența unor dispoziții contrare, operatorii stabiliți în Uniune, cu excepția agenților vamali și a transportatorilor atunci când acționează numai în această calitate, care desfășoară activități de import, activități de export sau activități intermediare care implică substanțe clasificate incluse în categoria 1 din

anexă sunt titularii unei autorizații. Această autorizație este eliberată de autoritatea competentă din statul membru în care este stabilit operatorul.

La examinarea acordării unei autorizații, autoritatea competentă ține seama de competența și de integritatea solicitantului, în special de absența unei încălcări grave sau a unor încălcări repetate ale legislației din domeniul precursorilor de droguri și de absența unui cazier judiciar pentru o infracțiune gravă.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30b în vederea stabilirii condițiilor pentru acordarea autorizațiilor și pentru determinarea cazurilor în care nu este necesară o autorizație.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) Comisia stabilește un model de autorizație prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 30 alineatul (2).”

6. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

(1) În absența unor dispoziții contrare, operatorii stabiliți în Uniune, cu excepția agenților vamali și a transportatorilor atunci când acționează numai în această calitate, care desfășoară activități de import, activități de export sau activități intermediare care implică substanțe clasificate incluse în categoria 2 din anexă sau activități de export de substanțe clasificate incluse în categoria 3 din anexă sunt titularii unei înregistrări. Această înregistrare este eliberată de autoritatea competentă din statul membru în care este stabilit operatorul.

La examinarea prealabilă acordării unei autorizații, autoritatea competentă ține seama de competența și de integritatea solicitantului, în special de absența unei încălcări grave sau a unor încălcări repetate ale legislației în domeniul precursorilor de droguri și de absența unui cazier judiciar pentru o infracțiune gravă.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30b în vederea stabilirii condițiilor pentru acordarea înregistrărilor și pentru determinarea cazurilor în care nu este necesară o înregistrare.

(2) Autoritatea competentă poate suspenda sau revoca înregistrarea, în cazul în care condițiile eliberării sale nu mai sunt îndeplinite sau în cazul în care există motive rezonabile de a suspecta existența unui risc de deturnare a substanțelor clasificate.”

7. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

(1) Atunci când substanțele clasificate sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii în vederea descărcării sau a transbordării, a depozitării temporare, a depozitării într-o zonă liberă supusă controlului de tip I sau într-un antrepozit liber sau a plasării sub regim de tranzit extern al Uniunii, scopul legal trebuie demonstrat de operator la cererea autorităților competente.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30b pentru a stabili criteriile pentru determinarea modalității în care se pot demonstra scopurile licite ale tranzacției, astfel încât toate mișcările substanțelor clasificate pe teritoriul vamal al Uniunii să poată fi monitorizate de către autoritățile competente, iar riscul de deturnare să poată fi redus la minimum.”

8. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

(1) Operatorii stabiliți în Uniune notifică de îndată autorităților competente toate circumstanțele, precum comenzile sau tranzacțiile neobișnuite cu substanțe clasificate, care sugerează că aceste substanțe destinate importului, exportului sau unor activități intermediare ar putea fi deturnate către fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope.

În acest scop, operatorii furnizează orice informație disponibilă, precum:

(a) denumirea substanței clasificate;

(b) cantitatea și greutatea substanței clasificate; și

(c) numele și adresa exportatorului, a importatorului, a destinatarului final și, după caz, a persoanei implicate în activitățile intermediare.

Aceste informații se colectează numai în scopul prevenirii deturnării substanțelor clasificate.

(2) Operatorii prezintă autorităților competente informații concise privind exporturile, importurile sau activitățile lor intermediare.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30b în vederea determinării informațiilor care sunt necesare autorităților competente, pentru a le permite acestora să monitorizeze respectivele activități.

Comisia precizează, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele procedurale referitoare la furnizarea unor astfel de informații, inclusiv, după caz, în formă electronică către baza de date europeană privind precursorii de droguri instituită în temeiul Regulamentului (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (*) («baza de date europeană»). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 30 alineatul (2).

(*) Regulamentul (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 privind precursorii drogurilor (JO L 47, 18.2.2004, p. 1).”

9. La articolul 10 se adaugă următoarele alineate:

„(4) Pentru a răspunde rapid noilor tendințe în ceea ce privește deturnarea, autoritățile competente ale statelor membre și ale Comisiei pot propune adăugarea unei substanțe neclasificate în lista menționată la alineatul (2) litera (b), pentru a monitoriza temporar comerțul cu respectiva substanță. Modalitățile practice și criteriile pentru includerea sau eliminarea de pe listă se specifică în orientările menționate la alineatul (1).

(5) Dacă monitorizarea voluntară de către industrie este considerată ca fiind insuficientă pentru a preveni utilizarea unei substanțe neclasificate la fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope, Comisia poate adăuga substanța neclasificată în anexă prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 30b.”

10. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Toate exporturile de substanțe clasificate incluse în categoriile 1 și 4 din anexă, precum și exporturile de substanțe clasificate incluse în categoriile 2 și 3 din anexă către anumite țări de destinație sunt precedate de o notificare prealabilă exportului transmisă de autoritățile competente din Uniune autorităților competente din țara de destinație, în conformitate cu articolul 12 alineatul (10) din Convenția Organizației Națiunilor Unite. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30b din prezentul regulament pentru a stabili listele țărilor de destinație pentru exportul de substanțe clasificate incluse în categoriile 2 și 3 din anexă în scopul de a reduce la minimum riscul de deturnare a substanțelor clasificate.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritățile competente pot aplica proceduri simplificate de notificare prealabilă exportului atunci când s-au asigurat că acest lucru nu va genera niciun risc de deturnare a substanțelor clasificate. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30b pentru a determina aceste proceduri și pentru a stabili criteriile comune care trebuie aplicate de către autoritățile competente.”

11. La articolul 12 alineatul (1), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea, exporturile de substanțe clasificate incluse în categoria 3 din anexă fac obiectul unei autorizării de export numai în cazul în care sunt necesare notificări prealabile exportului.”

12. La articolul 13 alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„O cerere de autorizație de export pentru exporturi de substanțe clasificate incluse în categoria 4 din anexă conține informațiile prevăzute la primul paragraf literele (a)-(e).”

13. Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

Autoritățile competente pot aplica proceduri simplificate de acordare a autorizației de export atunci când s-au asigurat că acest lucru nu va genera niciun risc de deturnare a substanțelor clasificate. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30b pentru a determina aceste proceduri și pentru a stabili criteriile comune care trebuie aplicate de către autoritățile competente.”

14. La articolul 20, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea, în cazul în care substanțele prevăzute la primul paragraf sunt descărcate sau transbordate, depozitate temporar, depozitate într-o zonă liberă supusă controlului de tip I sau într-un antrepozit liber sau plasate sub regim de tranzit extern al Uniunii, autorizația de import nu este necesară.”

15. Articolul 26 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere articolelor 11-25 și alineatelor (2) și (3) din prezentul articol, autoritățile competente din fiecare stat membru interzic introducerea de substanțe clasificate pe teritoriul vamal al Uniunii sau ieșirea lor de pe acesta în cazul în care

există motive rezonabile de a suspecta că substanțele în cauză sunt destinate fabricării ilicite de stupefiante sau de substanțe psihotrope.”;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(3a) Autoritățile competente din fiecare stat membru interzic introducerea pe teritoriul vamal al Uniunii sau ieșirea de pe acesta a loturilor de substanțe neclasificate, în cazul în care există suficiente dovezi că respectivele substanțe sunt destinate fabricării ilicite de stupefiante sau de substanțe psihotrope.

Autoritatea competentă informează imediat autoritățile competente ale celorlalte state membre și Comisia în acest sens, utilizând procedura menționată la articolul 27.

Substanțele respective sunt considerate ca fiind propuse spre a fi incluse pe lista menționată la articolul 10 alineatul (2) litera (b).

(3b) Fiecare stat membru poate adopta măsurile necesare pentru a permite autorităților sale competente să controleze și să monitorizeze tranzacțiile suspecte care implică substanțe neclasificate, în special:

(a) să obțină informații privind orice comandă sau operațiune care implică substanțe neclasificate;

(b) să intre în sediile comerciale pentru a obține dovezi privind tranzacțiile suspecte care implică substanțe neclasificate.”

16. Titlul capitolului V se înlocuiește cu următorul text:

„ACTE DELEGATE ȘI ACTE DE PUNERE ÎN APLICARE”.

17. Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 28

În plus față de măsurile menționate la articolul 26, Comisia este împuternicită să prevadă, în cazurile în care este necesar, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri destinate să asigure monitorizarea eficace a comerțului cu precursori de droguri între Uniune și țările terțe, în special în ceea ce privește întocmirea și utilizarea formularelor de autorizație de export și de import, în vederea prevenirii deturnării precursorilor de droguri. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 30 alineatul (2).”

18. Articolul 29 se elimină.

19. Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

(1) Comisia este sprijinită de Comitetul pentru precursorii de droguri. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

20. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 30a

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30b din prezentul regulament pentru a adapta anexa la acesta la noile tendințe în deturnarea precursorilor de droguri, în special a substanțelor care pot fi ușor transformate în substanțe clasificate, și pentru a transpune orice modificare a tabelelor din anexa la Convenția Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 30b

(1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, sub rezerva condițiilor stabilite în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 6 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 7 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 8 alineatul (2), articolul 9 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 10 alineatul (5), articolul 11 alineatele (1) și (3), articolul 19, articolul 30a și articolul 32 alineatul (2), se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 30 decembrie 2013. Comisia redactează un raport cu privire la delegarea de competență cel târziu cu nouă luni înainte de sfârșitul perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit pentru perioade cu o durată identică, în afara cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune unei astfel de prelungiri cel târziu cu trei luni înainte de sfârșitul fiecărei perioade.

(3) Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 6 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 7

alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 8 alineatul (2), articolul 9 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 10 alineatul (5), articolul 11 alineatele (1) și (3), articolul 19, articolul 30a și articolul 32 alineatul (2), poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe precizate în decizia respectivă. Ea produce efecte începând cu ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia de revocare nu aduce atingere validității actelor delegate deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 7 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 8 alineatul (2), articolul 9 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 10 alineatul (5), articolul 11 alineatele (1) și (3), articolul 19, articolul 30a și articolul 32 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nu a fost exprimată nicio obiecție din partea Parlamentului European sau a Consiliului în termen de două luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la faptul că nu vor formula obiecții. Termenul menționat se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

21. Articolul 32 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 32

(1) Autoritățile competente din fiecare stat membru comunică Comisiei în formă electronică prin intermediul bazei de date europene, în timp util, toate informațiile relevante privind punerea în aplicare a măsurilor de monitorizare stabilite în prezentul regulament, în special în ceea ce privește substanțele utilizate la fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope și metodele de deturnare și de fabricare ilicită, precum și comerțul licit cu acestea.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30b pentru a preciza condițiile și cerințele referitoare la informațiile care trebuie furnizate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

(3) Pe baza informațiilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol, Comisia, în consultare cu statele membre, evaluează eficacitatea prezentului regulament și, în conformitate cu articolul 12 alineatul (12) din Convenția Organizației Națiunilor Unite, întocmește un raport anual care trebuie prezentat Organismului Internațional de Control al Stupefiantelor.

(4) Până la 31 decembrie 2019, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare și funcționarea prezentului regulament, în special privind posibila necesitate de a întreprinde acțiuni suplimentare pentru monitorizarea și controlul tranzacțiilor suspecte cu substanțe neclasificate.”

22. Se introduce articolul 32a cu următorul cuprins:

„Articolul 32a

Autoritățile competente ale statelor membre și Comisia utilizează baza de date europeană, conform condițiilor pentru utilizarea sa, pentru următoarele funcții:

- (a) facilitarea comunicării de informații în conformitate cu articolul 32 alineatul (1), precum și raportarea către Organismul Internațional de Control al Stupefiantelor în conformitate cu articolul 32 alineatul (3);
- (b) administrarea unui registru european al operatorilor cărora li s-a acordat o autorizație sau o înregistrare;
- (c) crearea condițiilor necesare pentru ca operatorii să poată furniza autorităților competente informații cu privire la exporturile, importurile sau activitățile lor intermediare în conformitate cu articolul 9 alineatul (2), în formă electronică.”

23. Articolul 33 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 33

(1) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente din statele membre se efectuează în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative de transpunere a Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) și sub supravegherea autorității de supraveghere din statul membru menționat la articolul 28 din respectiva directivă.

(2) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Comisie, inclusiv în scopul bazei de date europene, se efectuează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (**) și sub supravegherea Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

(3) Nicio categorie specială de date în sensul articolului 8 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE nu se prelucerează pentru scopurile prezentului regulament.

(4) Datele cu caracter personal colectate pentru scopurile prezentului regulament nu se prelucerează

ulterior într-un mod incompatibil cu Directiva 95/46/CE sau cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și nu se rețin mai mult timp decât este necesar pentru scopurile pentru care s-au colectat.

(5) Statele membre și Comisia nu prelucerează date cu caracter personal într-un mod incompatibil cu scopurile prevăzute la articolul 32a.

Fără a se aduce atingere articolului 13 din Directiva 95/46/CE, datele cu caracter personal obținute sau prelucrate în conformitate cu prezentul regulament se utilizează în scopul prevenirii deturnării substanțelor clasificate.

(*) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

(**) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).”

24. Anexa se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Lista substanțelor clasificate”;

(b) înaintea primului tabel se introduce următorul subtitlu:

„Categorie 1”;

(c) în lista substanțelor de la categoria 1, codul NC pentru norefedrină se înlocuiește cu:

„2939 44 00”;

(d) în lista substanțelor de la categoria 1 se adaugă următoarea substanță:

„Alfa-fenilacetoacetoneitril, codul NC 2926 90 95, nr. CAS 4468-48-8”;

(e) se adaugă următoarea categorie:

„Categorie 4

Substanța	Denumirea NC (dacă este diferită)	Codul NC
Medicamente și medicamente de uz veterinar care conțin efedrină sau săruri ale acesteia	Conțin efedrină sau săruri ale acesteia	3003 40 20 3004 40 20

Substanța	Denumirea NC (dacă este diferită)	Codul NC
Medicamente și medicamente de uz veterinar care conțin pseudoe- fedrină sau săruri ale acesteia	Conțin pseu- doefedrină (DCI) sau săruri ale acesteia	3003 40 30 3004 40 30”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 20 noiembrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
V. LEŠKEVIČIUS

REGULAMENTUL (UE) NR. 1260/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 20 noiembrie 2013****privind statisticile demografice europene****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 338 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 16 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), începând cu 1 noiembrie 2014, majoritatea calificată a membrilor Consiliului urmează să fie definită, printre altele, pe baza populației din statele membre.

(2) Consiliul Afaceri Economice și Financiare acordă în mod regulat un mandat Comitetului pentru politică economică pentru a evalua sustenabilitatea și calitatea pe termen lung a finanțelor publice, pe baza unor previziuni privind populația elaborate de către Eurostat.

(3) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, toate statisticile statelor membre transmise Comisiei care sunt defalcate pe unități teritoriale trebuie să folosească clasificarea din NUTS. Prin urmare, pentru a stabili statistici regionale comparabile, unitățile teritoriale ar trebui definite în conformitate cu clasificarea NUTS.

(4) În conformitate cu articolul 175 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), la fiecare trei ani, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și

Comitetului Regiunilor un raport privind progresele înregistrate în realizarea coeziunii economice, sociale și teritoriale. Sunt necesare date regionale anuale la nivel regional NUTS 3 pentru pregătirea acestor rapoarte și monitorizarea regulată a evoluțiilor demografice și a posibilelor viitoare provocări de natură demografică în regiunile Uniunii, inclusiv diferitele tipuri de regiuni cum ar fi regiunile de frontieră, regiunile metropolitane, regiunile rurale și regiunile muntoase și insulare. Deoarece îmbătrânirea demografică prezintă diferențe regionale puternice, Eurostat are sarcina de a pregăti proiecțiile regionale în mod regulat, pentru a completa imaginea demografică din regiunile NUTS 2 din Uniune.

(5) În conformitate cu articolul 159 din TFUE, Comisia urmează să elaboreze anual un raport cu privire la evoluția realizării obiectivelor menționate la articolul 151 din TFUE, inclusiv cu privire la situația demografică din Uniune.

(6) Comisia, în comunicarea sa din 20 octombrie 2009 intitulată „Solidaritatea în domeniul sănătății: reducerea inegalităților în materie de sănătate în UE” a sprijinit dezvoltarea și colectarea în continuare a datelor și dezvoltarea în continuare a indicatorilor de sănătate în funcție de vârstă, sex, nivel socioeconomic și dimensiune geografică.

(7) Strategia de dezvoltare durabilă a Uniunii, lansată de către Consiliul European de la Göteborg în 2001 și reînnoită în luna iunie 2006, are ca obiectiv îmbunătățirea continuă a calității vieții pentru generațiile actuale și viitoare. Raportul de monitorizare al Comisiei (Eurostat), care se publică la fiecare doi ani, oferă o imagine statistică obiectivă a progreselor, pe baza setului de indicatori ai dezvoltării durabile din Uniune.

(8) Statisticile demografice anuale sunt fundamentale pentru studierea și definirea unui spectru larg de politici, în special cu privire la aspectele sociale și economice, atât la nivel național, cât și la nivel regional. Statisticile privind populația sunt un important numitor pentru o gamă largă de indicatori de politică.

(9) Obiectivul strategic H.3 din capitolul IV al Platformei de acțiune de la Beijing (1995) oferă un cadru de referință pentru generarea și difuzarea de date și informații defalcate pe sexe, în scopul planificării și al evaluării politicilor.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 22 octombrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 15 noiembrie 2013.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS) (JO L 154, 21.6.2003, p. 1).

- (10) Statisticile demografice privind populația constituie o componentă esențială pentru estimarea populației totale în cadrul Sistemului European de Conturi. Actualizarea și revizuirea datelor sunt importante pentru elaborarea de statistici la nivel european.
- (11) Pentru a asigura calitatea, în special comparabilitatea datelor furnizate de statele membre și pentru a permite redactarea unor sinteze fiabile la nivelul Uniunii, datele utilizate ar trebui să se bazeze pe aceleași concepte și să se refere la aceleași date sau perioade de referință.
- (12) Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ prevede un cadru de referință pentru statisticile demografice europene. În special, acesta impune respectarea principiilor de independență profesională, imparțialitate, obiectivitate, fiabilitate, confidențialitate statistică și eficiența costurilor.
- (13) Informațiile cu privire la demografie ar trebui să fie în concordanță cu informațiile relevante colectate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ și al Regulamentului (CE) nr. 763/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁾. În acest scop, ar trebui evaluate metode de estimare statistică bazate pe date științifice și bine documentate, iar utilizarea lor ar trebui încurajată.
- (14) În cursul elaborării, producerii și difuzării statisticilor europene, autoritățile naționale și europene în materie de statistică și, dacă este cazul, alte autorități naționale și regionale relevante ar trebui să țină seama de principiile stabilite în Codul de bune practici al statisticilor europene, astfel cum a fost revăzut și actualizat de către Comitetul Sistemului Statistic European la 28 septembrie 2011.
- (15) Prezentul regulament garantează dreptul la respectarea vieții private și de familie și la protecția datelor cu caracter personal, prevăzut la articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (16) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁴⁾ și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁵⁾ se aplică, în contextul prezentului regulament, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.
- (17) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume crearea unui cadru juridic comun pentru elaborarea sistematică de statistici demografice europene în statele membre, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, datorită amploarei și a efectelor acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (18) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁶⁾.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește un cadru juridic pentru dezvoltarea, producerea și difuzarea statisticilor europene privind populația și mișcarea naturală a populației.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „național” se referă la teritoriul unui stat membru în sensul Regulamentului (CE) nr. 1059/2003 în versiunea în vigoare la momentul de referință;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1101/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind transmiterea de date statistice confidențiale Biroului Statistic al Comunităților Europene, a Regulamentului (CE) nr. 322/97 al Consiliului privind statisticile comunitare și a Deciziei 89/382/CEE, Euratom a Consiliului de constituire a Comitetului pentru programele statistice ale Comunităților Europene (JO L 87, 31.3.2009, p. 164).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației și protecției internaționale și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 311/76 al Consiliului privind elaborarea de statistici cu privire la lucrătorii străini (JO L 199, 31.7.2007, p. 23).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 763/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind recensământul populației și al locuințelor (JO L 218, 13.8.2008, p. 14).

⁽⁴⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (b) „regional” înseamnă nivelul NUTS 1, nivelul NUTS 2 sau nivelul NUTS 3, în sensul Regulamentului (CE) nr. 1059/2003 în versiunea în vigoare la momentul de referință; în cazurile în care termenul respectiv este utilizat în legătură cu țările care nu sunt membre ale Uniunii Europene, „regional” înseamnă regiunile statistice la nivelul 1, 2 sau 3, astfel cum s-a convenit între aceste țări și Comisie (Eurostat), la momentul de referință;
- (c) „populația rezidentă în mod obișnuit” înseamnă toate persoanele care au reședința obișnuită într-un stat membru la momentul de referință;
- (d) „reședință obișnuită” înseamnă locul în care o persoană își petrece în mod normal perioada de odihnă zilnică, independent de absențele temporare în scopul recreerii, al vacanței, al vizitelor la prieteni și rude, al afacerilor, al tratamentului medical sau al pelerinajelor religioase. Se consideră că își au reședința obișnuită într-o zonă geografică specifică doar persoanele care:
- (i) au locuit la locul lor de reședință obișnuită o perioadă neîntreruptă de cel puțin 12 luni înainte de momentul de referință; sau
 - (ii) au sosit la locul lor de reședință obișnuită în cursul celor 12 luni precedente momentului de referință, cu intenția de a rămâne pentru cel puțin un an.

În cazul în care nu se pot determina circumstanțele descrise la punctele (i) sau (ii), „reședință obișnuită” poate însemna locul domiciliului legal sau înregistrat, cu excepția cazului de la articolul 4.

La aplicarea definiției pentru „reședință obișnuită”, statele membre tratează cazurile speciale în conformitate cu anexa la Regulamentul (CE) nr. 1201/2009 al Comisiei ⁽¹⁾;

- (e) „născut-viu” înseamnă un copil care, la naștere, respiră sau prezintă orice alt semn de viață, cum ar fi bătăi ale cordului, pulsația cordonului ombilical sau mișcări evidente ale musculaturii scheletice, indiferent de vârsta gestațională;
- (f) „deces” înseamnă dispariția permanentă a tuturor semnelor de viață în orice moment ulterior nașterii unei persoane vii (încetarea postnatală a funcțiilor vitale fără posibilitate de resuscitare);
- (g) „mișcarea naturală a populației” înseamnă nașteri și decese, astfel cum sunt definite la literele (e) și (f).

Articolul 3

Date privind populația și mișcarea naturală a populației

- (1) Statele membre prezintă Comisiei (Eurostat) date privind populația lor rezidentă în mod obișnuit la momentul de

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1201/2009 al Comisiei din 30 noiembrie 2009 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 763/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind recensământul populației și al locuințelor în ceea ce privește specificațiile tehnice pentru tematici și pentru defalcarea lor (JO L 329, 15.12.2009, p. 29).

referință. Datele furnizate se referă la: populația după vârstă, sex și regiunea de reședință.

- (2) Statele membre prezintă Comisiei (Eurostat) date privind mișcarea naturală a populației lor care a avut loc în perioada de referință. Statele membre utilizează aceeași definiție pentru populație ca definiția pe care o folosesc pentru datele menționate la alineatul (1). Datele furnizate acoperă următoarele variabile:

- (a) născuți vii după sex, luna nașterii, ordinea nașterii, vârsta mamei, anul nașterii mamei, țara de naștere a mamei, țara a cărei cetățenie o are mama și regiunea de reședință a mamei;
- (b) decese după vârstă, sex, anul nașterii, regiunea de reședință, țara de naștere, țara de cetățenie și luna decesului.

- (3) Statele membre utilizează aceeași definiție pentru populație pentru toate nivelurile „naționale” și „regionale”, astfel cum sunt acestea definite în prezentul regulament.

- (4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc condiții uniforme privind defalcarea datelor menționate la alineatele (1) și (2), precum și privind termenele și revizuirile de date. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 10 alineatul (2).

Articolul 4

Populația totală pentru scopurile specifice ale Uniunii

- (1) În scopul votului cu majoritate calificată în Consiliu, statele membre furnizează Comisiei (Eurostat) date privind populația totală la nivel național la momentul de referință, în conformitate cu articolul 2 litera (c), în termen de opt luni de la sfârșitul anului de referință.

- (2) Statele membre pot estima populația totală menționată la alineatul (1) pe baza populației cu reședință legală sau a populației înregistrate, folosind metode de estimare statistică bazate pe date științifice, bine documentate și disponibile în mod public.

Articolul 5

Frecvența și momentul de referință

- (1) În fiecare an, statele membre furnizează Comisiei (Eurostat) date privind populația lor și mișcarea naturală a populației lor pentru anul anterior menționate la articolul 3 alineatul (1) și la articolul 3 alineatul (2) literele (a) și (b).

- (2) În fiecare an, statele membre furnizează Comisiei (Eurostat) datele privind populația totală la nivel național menționate la articolul 4.

(3) În sensul prezentului regulament, momentul de referință înseamnă, după caz, fie data de referință conform alineatului (4), fie perioada de referință conform alineatului (5).

(4) Data de referință pentru datele privind populația este sfârșitul perioadei de referință (miezul nopții din data de 31 decembrie). Prima dată de referință este în 2013, iar ultima dată de referință este în 2027.

(5) Perioada de referință pentru datele privind mișcarea naturală a populației este anul calendaristic în care au avut loc evenimentele. Prima perioadă de referință este 2013, iar ultima perioadă de referință este 2027.

Articolul 6

Furnizarea datelor și a metadatelor

Statele membre pun la dispoziția Comisiei (Eurostat) datele și metadatele cerute în temeiul prezentului regulament în conformitate cu standardele privind schimbul de date și metadate specificate de Comisie (Eurostat). Statele membre fie furnizează aceste date și metadate prin intermediul serviciilor de la punctul de intrare unic, astfel încât Comisia (Eurostat) să le poată extrage, fie le transmit folosind serviciile oferite de punctul de intrare unic.

Articolul 7

Sursele de date

Datele se bazează pe surse de date alese de către statul membru în conformitate cu legislația și practicile naționale. După caz, se utilizează metode de estimare statistică bazate pe date științifice și bine documentate.

Articolul 8

Studii de fezabilitate

(1) Statele membre realizează studii de fezabilitate referitoare la utilizarea conceptului de „reședință obișnuită” pentru populație și mișcarea naturală a populației menționate la articolul 3 alineatele (1) și (2).

(2) Rezultatele studiilor de fezabilitate menționate la alineatul (1) sunt transmise Comisiei până la 31 decembrie 2016.

(3) Pentru a facilita realizarea studiilor de fezabilitate menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, Uniunea poate oferi sprijin financiar institutelor naționale de statistică și altor autorități naționale menționate la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 223/2009.

Articolul 9

Cerințe de calitate

(1) Statele membre asigură calitatea datelor transmise.

(2) În scopul prezentului regulament, criteriile de calitate prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 223/2009 se aplică datelor de transmis.

(3) Statele membre transmit rapoarte Comisiei (Eurostat) în legătură cu metadatele de referință, folosind standardele Sistemului Statistic European și privind, în special, sursele de date, definițiile și metodele de estimare folosite pentru primul an de referință, și informează Comisia (Eurostat) cu privire la orice modificări ale acestora.

(4) La solicitarea Comisiei (Eurostat), statele membre furnizează toate informațiile necesare pentru evaluarea calității informațiilor statistice.

(5) Statele membre se asigură că datele privind populația menționate la articolul 3 din prezentul regulament sunt în concordanță cu cele prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 862/2007.

Articolul 10

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul Sistemului Statistic European instituit prin Regulamentul (CE) nr. 223/2009. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 11

Clauza de revizuire

(1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un prim raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament până la 31 decembrie 2018 și un al doilea raport până la 31 decembrie 2023. În acele rapoarte, Comisia ia în considerare informațiile relevante furnizate de statele membre și evaluează calitatea datelor transmise, metodele utilizate pentru colectarea datelor, sarcinile suplimentare cu care se confruntă statele membre și respondenții, precum și comparabilitatea respectivelor statistici. Rapoartele respective evaluează utilizarea metodelor de estimare statistică bazate pe date științifice și bine documentate pentru estimarea „populației rezidente în mod obișnuit” din rândul populației cu reședință legală sau al populației înregistrate. Primul raport se referă și la rezultatele studiilor de fezabilitate menționate la articolul 8.

(2) Dacă este cazul, rapoartele respective sunt însoțite de propuneri în vederea îmbunătățirii în continuare a cadrului juridic comun pentru dezvoltarea, producerea și difuzarea statisticilor europene privind populația și mișcarea naturală a populației în temeiul prezentului regulament.

*Articolul 12***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament încetează să se mai aplice la 31 august 2028.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 20 noiembrie 2013.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

V. LEŠKEVIČIUS

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO